

கலாத்தல்

தாயகத்தின் உண்மை நிகழ்வுகளை தாங்கிவரும் பத்திரிகை 13-08-1993

உள்ளே

- விழுதுகள் - லெப். அன்பழகன்
- சிறுகதை - விழிகள் திறக்கின்றன
- தோட்டாவிலிருந்து விமானம் வரை
- ஈ. பி. டி. பியும் சிங்களவர்களும்
- ஒரு முன்னாள் டி. ஐ. ஜியின் ஒப்புதல் வாக்குமூலம்
- வடகொரியாவின் அணுவாயுத அரசியல்

பற்று

"நீங்கள் முன்னால போங்கோ, நான் பின்னால வருவன்" கரும்புலியாகச் செல்கின்ற புலிவீரர்களுக்கு தலைவர் அவர்கள் கடைசியாக இப்படித்தான் சொல்லி வழியனுப்பி வைப்பார்.

இது வெறுமனே அவரது வாயில் இருந்து வருகின்ற வார்த்தையல்ல: அந்த மாபெரும் தலைவரின் ஆத்மாவில் இருந்து எழும் குரல் அது.

"உண்மையிலேயே என்றோ ஒருநாள் இதுதான் நடக்கும்" என்று உறுதியோடு தன்னுள் சொல்லி நிற்பவர் எம்தலைவர்.

கரும்புலி நடவடிக்கை ஒன்றை மேற்கொள்ளச் செல்கின்ற எங்கள் தேசத்தின் குழந்தைகள் அதற்குப் போவதற்கு முன்னதாக ஒரு நாளில் தலைவர் அவர்கள் தனது பொழுதுகளை அவர்களுடன் கழிப்பார். இதனை அவர் எப்போதும் செய்வதுண்டு. இப்படித்தான் கடலில் நாம் நடாத்திய முதலாவது கரும்புலித் தாக்குதலை நிறைவேற்றிய கடற்புலி வீரர்களான காந்தரூபன், கொலின்ஸ், வினோத் ஆகியோர் முதல் நாளை தலைவர் அவர்களுடன் கழித்தார்கள்.

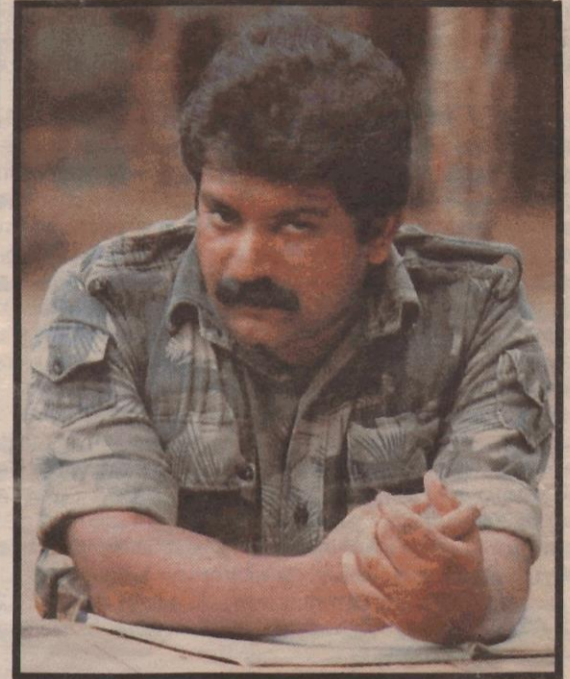
இவர்கள் நெஞ்சைத் திறந்து பழகினார்கள். எல்லாவற்றையும் பற்றிக் கதைத்தார்கள். பகிடைகள் சொல்லிச் சொல்லிச் சிரித்து மகிழ்ந்தார்கள். தலைவரோடு ஒன்றாக இருந்து சுவைத்துச் சாப்பிட்டார்கள். அவரோடு சேர்ந்து நின்று விதம் விதமாகப் படம் எடுத்தார்கள். தங்களது உள்ளக் கிடக்கைகளையெல்லாம், உணர்வுகளையெல்லாம் பகிர்ந்து கொண்டார்கள்.

கடைசியில் தலைவரிடம் இருந்து அவர்கள் விடைபெறுகின்றபோது சோகம் கலந்த பெருமித்தோடு அவர்களைக் கட்டியணைத்து வழியனுப்பி வைக்கையில் அந்தத் தலைவரின் குரல் உறுதியோடு ஒலித்தது.....

"நீங்கள் முன்னால போங்கோ, நான் பின்னால வருவன்" தலைவரிடம் இருந்து விடை பெற்றுக் கொண்டு வெளியில் வந்தவுடன் அங்கு நின்ற நண்பன் ஒருவரிடம் காந்தரூபன் சொன்னான்,

"இவர் வரவேணும் என்பதற்காகவா மச்சான் நாங்கள் போறம்?"

அவ்வளவுக்கு உரமேறிய உள்ளங்கள்.

விரைவில் குடா நாட்டின் மேல் தாக்குதல்

★ விமானப்படை நவீனப்படுத்தப்படுகிறது

★ ஆயுத இறக்குமதி துரிதப்படுத்தப்படுகிறது

யாழ் குடா நாட்டின் மீது மீண்டும் ஒரு பாரிய இராணுவத் தாக்குதலை தொடங்குவதற்கான ஆயத்தங்களில் சிறீலங்கா அரசாங்கமும் ஆயுதப்படைகளும் வேகமாக ஈடுபட்டு வருகின்றன.

விமானப்படையை நவீனமயப்படுத்தி வான்வெளித் தாக்குதலால் தமிழ் மண்ணை ஆக்கிரமிக்க வேண்டுமென எண்ணும் சிறீலங்கா அரசாங்கம், இதனைப் பூர்த்தி செய்யும் முகமாக விமானப்படைகளைப் பலப்படுத்துவதில் அதிக அக்கறை காட்டுகிறது. ஆணையிறவில் புலிகளால், வை -8 ரக விமானம் சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டதன் பின்னர்,

படையினர் இடம்பெயர்வதற்கும் சப்ளைகளை வழங்குவதற்கும் விமான வசதியின்றி விமானப்படை தடுமாறுகிறது. இதனை ஈடுசெய்யும் முகமாக இரண்டேகால் கோடி டொலர் செலவில் ரஸ்யாவில் இருந்து, மூன்று எம்.ஐ.8 ரக விமானங்களை சிறீலங்கா வேளாண் வளத்துத்துறை அடேவேளை சில மாதங்களுக்கு முன்னர் ரஸ்யாவில் இருந்து இதே ரக உலங்குவானூர்திகள் மூன்றை சிறீலங்கா பெற்றுக்கொண்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும், சீனாவிடம் இருந்து சிறீலங்கா அரசாங்கம் ஆயிரம் கோடி ரூபா பெறுமதியான ஆயுதங்களைப் பெறுவதற்கான ஏற்பாடுகளில் வேகமாக ஈடுபட்டு வருகின்றது. இவ்வாயுதங்களை விரைவில் பெறுவதற்கென சிறீலங்கா அரசாங்கத்தின் பாதுகாப்பு அமைச்சின் உயர்மட்டத் தூதுக்குழு ஒன்று கொழும்பிலிருந்து சீனா செல்ல இருப்பதாகச் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன.

பெரும்தோல்வி

இதற்கிடையில், சிறீலங்கா இராணுவத்தின் மணலாற்றிற்கான ஆயுத விநியோகத்தில் முக்கிய பங்கினை வகித்த மண்கிண்டி இராணுவ முகாம், விடுதலைப் புலிகளால் கைப்பற்றப்

பட்டதை சிறீலங்கா இராணுவத் தலைமைப் பீடம் பெரும் தோல்வியென ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. மண்கிண்டி இராணுவ முகாம் தாக்குதலில் விடுதலைப் புலிகளின் இராணுவ மதிநுட்பம் மீண்டும் நிரூபிக்கப்பட்டதனால் சிறீலங்காப் பாதுகாப்புப் படைகளிடையே மனப்பீதியும், சோர்வும் தலைதூக்கியுள்ளது. இதனால், ஒரு பாரிய தாக்குதல் ஒன்றுக்கு படைகளை வழிநடத்தி உற்சாகம் ஊட்டும் முயற்சிகளில் சிறீலங்கா இராணுவத் தலைமைப் பீடம் இறங்கியுள்ளது. இராணுவத் தலைமை அதிகாரி ஜெரி சில்வாவைத் தலைவராகக் கொண்டு நந்தாடி சில்வா, சிறீ பீரிஸ், சிசிர விஜயசிங்க ஆகிய இராணுவப் பிரிகேடியர்களை உள்ளடக்கிய நால்வர் குழுவொன்று மண்

கிண்டி இராணுவ முகாம் வீழ்ச்சியுற்ற விதத்தை ஆராய்ந்து வருவதாகச் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. கடந்த பத்தாண்டு கால வரலாற்றில் எழுபது மில்லியன் ரூபா ஆயுதங்களையும் மூன்று இராணுவ முகாம்களையும் ஒரே நேரத்தில் இழந்தமை இதுவே முதல் தடவை என அவர்கள் கருதுகின்றனர். அதேவேளை புத்தளத்தில் உள்ள இலவன்குளம் கிராமத்தில் பொலிசாரைத் தாக்கி பத்துப் பொலிசாரை அழித்து ஆயுதங்களை அள்ளிச் சென்ற விடுதலைப் புலிகளின் தாக்குதலால், சிறீலங்கா இராணுவத்தின் எதிர்பார்ப்பு திசை மாற்றப்பட்டதாகவும் புத்தளத்தில் இருந்து புலிகளின் தாக்குதல் மணலாறுக்கு திடீரென திசை மாறும் என அவர்கள் எதிர்பார்க்க

கவில்லை எனவும், புலிகளின் தாக்குதல் ஒத்திகைகளை தங்களால் பத்தாண்டு போரிட்டும் ஒரு பொழுதும் முன்னுணர் முடியாது உள்ளதாகவும் இராணுவத்தினர் கருதுவதாகச் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன.

பழிவாங்கல் நடவடிக்கை

அவமானகரமான தோல்விகளைச் சந்திக்கும் சிறீலங்கா கூட்டுப்படைகள், பழிவாங்கல் நடவடிக்கைகளாக அப்பாவிப் பொதுமக்களையும், பொதுமக்கள் குடியிருப்புக்களையும் தாக்குவது வழமையான ஒன்று. இதன் அடிப்படையில் பன்னிரண்டுக்கும் மேற்பட்ட பயணிகளை கிளாலி கடலேரியில் வைத்து

தொடர்ச்சி 14ம் பக்கம்

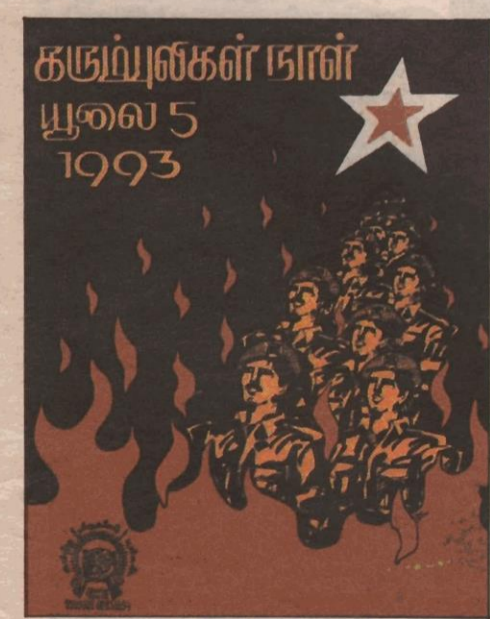
கைது செய்த குடியேற்றவாசிகளை விடுதலைப்புலிகள் விடுவிப்பு

சமீபத்தில் நடந்த மணலாறு தாக்குதலில் சிறைப்பிடிக்கப்பட்ட ஏழு சிங்கள குடியேற்றவாசிகளை எவ்வித நிபந்தனையுமின்றி விடுதலைப் புலிகள் விடுதலை செய்தனர். மனிதாபிமானத்திற்கு விடுதலைப்புலிகள் அளிக்கும் முக்கியத்துவத்தை இது எடுத்துக் காட்டுகிறது. அதேவேளை, நீராகாரம் கூட

அருந்த மறுத்து, உண்ணாவிரதம் இருந்து வரும் விடுதலைப் புலிகள் வசமுள்ள சிங்கள யுத்தக் கைதிகளை சிறீலங்கா அரசு அலட்சியம் செய்து வருகின்றது. சாதாரண சிங்களப் பொதுமக்களைக் கூட, சிறீலங்கா அரசு தனது சிங்களப் பேரினவாத உணர்வுக்கு பலியாக்கத் தயங்காது என்பதற்கு இது சிறந்த உதாரணமாகும்.

அவர்களது விடுதலை தொடர்பாக, புலிகளுக்கு அளித்த வாக்குறுதிகளை இராணுவ மேலாதிக்கத்திற்கும், பௌத்த சிங்கள பேரினவாத வெறிக்கும் பணிந்து நிறைவேற்றாத சிறீலங்கா அரசு இந்த யுத்தக்கைதிகள் பற்றியோ அல்லது அவர்களுடன், இவர்களை எப்படியாவது விடுவிக்க வேண்டும் எனும் மனவறுதியுடன்

தொடர்ச்சி 14ம் பக்கம்

கடும்புலிகள் ஐ ஶிறப்புக் கட்டுரைகள் உள்ளே

புலிகளின் தூய்மை துமிழ்முத்த தூய்மை

தவறு எங்கே?

சிறீலங்கா அரசாங்கத்தின் முன்னாள் ஜனாதிபதி பிரேமதாசாவால் இனப்பிரச்சினைத் தீர்வுக்கென நியமிக்கப்பட்டதாகக் கூறப்பட்ட பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழு சுமார் இரண்டு ஆண்டுகள் முச்ச இழுத்ததின் பின் இம்மாத முடிவுடன் தனது பிராணனை இழந்து தன் நடவடிக்கைகளை நிறுத்திக் கொள்கிறது. இதற்கிடையில் புதிய பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழு ஒன்றை, ஜனாதிபதிமுறை மற்றும், தேர்தல் முறைகள் என்பவற்றைப் பற்றி ஆராய்ந்து, அரசியல் அமைப்பில் திருத்தம் செய்யவேண்டி சிறீலங்காவின் இன்றைய ஜனாதிபதி விஜயபுங்கா நியமித்துள்ளார். இந்த பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழுக்கள் உருவானதன் உள்நோக்குகளை எடுத்து நோக்கின், சிறீலங்கா அரசாங்கத்தின் போக்கினைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

முதலாவது பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழு இனப்பிரச்சினைத் தீர்வுக்கென நியமிக்கப்பட்டதாக வர்ணிக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் சிறீலங்கா அரசாங்கம் தனக்கு அரசியல் தீர்வில் நாட்டம் இருப்பது போல் காட்டிக் கொண்டது. வெளிநாட்டுக் கடன்கள், உதவிகளை தொட்டிட்டு பெறவும் மனித உரிமை, மனிதாபிமான இயக்கங்கள் தேசியப் பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணும்படி விடுக்கும் வேண்டுகோள்களைத் திசை திருப்பவும், சுருக்கமாகச் சொன்னால் சர்வதேச சமூகத்தை ஏமாற்றவும் இது சிறீலங்கா அரசுக்கு பேருதவி புரிந்தது. அதே வேளை ஒரு கல்வியில் இரு மாங்காய் என அரசியல் தீர்வு பற்றி சிந்திப்பதாகக் கூறி காலத்தை இழுத்தடித்து அதற்குள் தனது படைப்பலத்தைப் பெருக்கக்கூடிய சாத்தியமான அனைத்தையும் செய்து இராணுவத் தீர்வுக்கேற்ற தூழ்நிலையை உருவாக்கலாம் என்பதே சிறீலங்காவின் உள்நோக்காக இருந்தது. விடுதலைப் புலிகளின் இராஜதந்திரத்தால் இந்நோக்கில் முன்னே முடியாமல், அதேவேளை இராணுவத்திற்குப் பெருமளவு நவீன ஆயுதங்களையும் தளபாடங்களையும் வாங்கிக் குவித்து வைத்திருக்கும் சிறீலங்கா அரசாங்கம் இனப்பிரச்சினைத் தீர்வுக்கென நியமிக்கப்பட்ட பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழுவின் கையாலாகாததன்மையையும் தனது நரித்தனத்தையும் உலகுக்கு முடிமறைப்பதற்கு கண்டுபிடித்துள்ள புதிய உத்தியே இன்று நியமிக்கப்படும் இரண்டாவது பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழு ஆகும்.

அரசியல் அமைப்பைத் திருத்த முடியாமல் இருப்பதே, இனப்பிரச்சினைத் தீர்வுக்கென நியமிக்கப்பட்ட பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழுவால் தீர்மானம் எதையும் எடுக்கமுடியாமல் போனதன்காரணி. இதனை நிவர்த்தி செய்யவே புதிய தெரிவுக்குழு என்னும் போலிக் காரணம் கற்பிக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் பௌத்த சிங்களப் பேரினவாதத்திற்கு முன், தமிழர்களுக்கு எவ்வித தீர்வையும் வழங்க விரும்பாதிருக்கும் யதார்த்தத் தன்மையையும் முடிமறைக்கலாம். அத்துடன் ஜனாதிபதி முறை 1978 இல் தோற்றுவிக்கப்பட்டதன் விளைவாக சிங்களவர்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள அதிருப்தி உணர்வுகளையும், தேர்தல் முறையினால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட ஊழல் தன்மைகளால் சிங்களவர்களிடையே ஏற்பட்ட வெறுப்புக்களை சீமைக்கவமே, இந்தப் பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழு எனக்கூறிக் கொண்டு சிங்களவர்களிடையே கட்சிச் செல்வாக்கைப் பெருக்கவும் இது உதவும். எனவே மீளவும் சர்வதேச சமூகத்திற்கு முன் தம் தமிழர்களுக்கு நியாயமான அரசியல் அமைப்புச் சீர்திருத்தத்தை வழங்குவோம் என கதை திரிக்கவும், தனது சிங்கள மக்களிடையே அரசுக்கு எதிராக வளரும் அதிருப்திகளைத் திசை திருப்பவும், சிறீலங்கா அரசாங்கத்திற்கு இப்புதிய பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழு உதவப் போகின்றது. அதேவேளை கால அவகாசத்தைப் பயன்படுத்தி இராணுவ நவீனமயமாக்கல், படை ஆளணிப் பெருக்கம் என்பவற்றுக்கூடாக தமிழர் ஆக்கிரமிப்பை உறுதியாக்கி, தமிழர் மக்களை படிப்படியாக அடிமை கொள்ளலாம் என்பதே சிங்கள பௌத்த பேரினவாதிகளின் பேரவா என்பதும் தெளிவாகின்றது. உண்மையில் எத்தனை பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழுக்களை நியமித்தாலும் தமிழர் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு ஏற்படப் போவதில்லை. காரணம், தவறு எங்கே இருக்கிறது என்பது சிறீலங்கா அரசாங்கத்திற்கு தெரிந்திருந்தும் தவறைத் திருத்துவதற்குப் பதிலாக, தவறைச் சரியென நிரூபிக்கும் பகீரதப் பிரயத்தனத்திலேயே சிறீலங்கா மீளவும் மீளவும் இறங்குகிறது.

தமிழர் பிரச்சினை வெறும் இனப்பிரச்சினை அல்ல. அது ஒரு தேசிய இனப் பிரச்சினை. இலங்கைத் தமிழர்கள் 'மக்கள்' எனும் சொற்றொடர்க்கு உரிய தகைமைகளைப் பூர்த்தி செய்பவர்கள். தமக்கென பாரம்பரிய தாயகத்தைக் கொண்டிருப்பவர்கள். பிரித்தானியர் ஆட்சிவரை தனியான இறைமையைக் கொண்டிருந்தவர்கள். பிரித்தானியரால் இருவரது இறைமைகளும் (தமிழர் - சிங்களவர்) ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டு 'இலங்கை தேசியம்' என்பது செயற்கையாக உருவாக்கப்பட்டாலும் சுதந்திர இலங்கையில் இலங்கைத் தேசியம் என்ற பொதுமை ஒருபொழுதும் உயிர்ப்புப் பெறவில்லை. எனவே தமிழ்த் தேசியம் - சிங்களத் தேசியம் என்ற இருகூறுகளையும் தமிழர் தாயகம் - சிங்களவர் தாயகம் என்ற இரு பிரிவுகளையும் உள்ளடக்கியதாக இலங்கைத் தீவு உள்ளது என்ற உண்மை, உணரப்பட்ட ஒரு தீர்வைத் தவிர வேறெந்த வகையான தீர்வும் நடைமுறையில் பிரச்சினையைத் தீர்க்காது என்பதை உறுதியாக்குகின்றது. இது ஒருபுறம் இருக்க, அரசியல் அமைப்புத் திருத்தம் எதுவும் குடியொப்பத்தினால் உறுதிப்படுத்தப்படல் வேண்டும். சிங்கள பௌத்த பேரினவாதத்தையே தமது அரசியல் பதவிக்கட்டிலின் கால்களாகக் காண்டு திகழும் சிங்கள அரசியல் கட்சிகள் குடியொப்பத்தை நாடாதுவது எப்படி? தாமே வளர்த்த சிங்கள பௌத்த பேரினவாத தீய தாமே அணைப்பார்களா?

யுத்தக் கைதிகளை விடுவிக்கவேண்டி சிறீலங்கா அரசு அறிவித்த ஒரு சில பொருட்களுக்கான தடை நீக்கத்தையே 24 மணிநேரம்கூட அமுல்படுத்த முடியாது தவிக்கும் சிறீலங்கா அரசு இயந்திரம், சிங்கள பௌத்த பேரினவாதத்தை எதிர்த்து நியாயமான ஒரு தீர்வை நடைமுறைப்படுத்த முடியுமா? அப்படித்தான் நடைமுறைப்படுத்துவதாயின் எந்தத் தீர்வை இதுவரை சிறீலங்கா அரசாங்கம் அறிவித்து அதற்கான அரசியல் அமைப்புத் திருத்தத்தைக் கோரியது? தமிழர்களை இனியும் ஏமாற்ற முடியாது. சர்வதேச சமூகத்தையும் நீண்ட நாட்களுக்கு ஏமாற்ற முடியாது. வரலாறு ஒரு தீர்வை உருவாக்கும். அது நிச்சயம் தமிழ்த் தேசியத் தலைவர் பிரபாகரன் காட்டிய பாதையில் உருவாகும். வளமான திருநாட்டில் மாவீரர் நிலைவோடு ஒரு சுதந்திரத் தமிழ்ச் சமுதாயம் வளரத்தான் போகின்றது. ■

யுத்தக் கைதிகள்: தொடரும் உண்ணாவிரதமும் அரசின் அலட்சியப்போக்கும்

யாழ்ப்பாணத்தில் விடுதலைப் புலிகளின் பாதுகாப்பில் இருக்கும் 33 யுத்தக்கைதிகளும் 29-7-93 இல் ஆரம்பித்த சாலும்வரையிலான உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தை, இச்செய்தி அச்சுக்குப் போகும்வரை தொடர்ந்த வண்ணம் உள்ளனர். உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தை தொடரும் யுத்தக் கைதிகள், தமது நிலைப்பாடு குறித்து அரசுக்கு அறிக்கையொன்றையும் அனுப்பி வைத்துள்ளனர். "உண்ணாவிரதம் அனுட்டித்து வருபவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் இறக்க நேர்ந்தால், நான் கொழும்பு வந்து தற்கொலை புரிந்து கொள்வேன்" என யாழ்ப்பாணத்தில் தங்கியுள்ள உண்ணாவிரதி ஒருவரின் சகோதரன், சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் ஊடாக, அரசுக்கு கூடிதமென்றையும் அனுப்பி வைத்துள்ளார்.

குறித்தே தொடர்ந்தும் ஆராய்ந்து வருகின்றது.

இதேவேளை சிலரது நிலை மிக மோசமடைந்தபோதும், அரசாங்கமும் விடுதலைப் புலிகளும் செஞ்சிலுவைச் சங்கப் பிரதிநிதிகள் முன்னிலையில், தமது விடுதலை குறித்த உடன்பாட்டில் கைச்சாத்திடும்வரை உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தை

சிறீலங்கா அரசுடனும் இவ்விடயம் குறித்து பேச்சுக்களை மேற்கொண்டுள்ளார்.

இதேவேளை, உண்ணாவிரதமிருக்கும் கைதிகளின் நிலையை அறிய, பெருமளவிலான அவர்களின் உற்றாரும் உறவினரும் கொழும்பிலுள்ள சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்க அலுவலகத்துக்குப் படையெடுத்துச் சென்றனர்.

உண்ணாவிரதமிருக்கும் யுத்தக் கைதிகள்

உண்ணாவிரதிகள் 15 பேரது நிலைமை, மிகவும் மோசமடைந்துள்ளதாக கிடைக்கப்பெற்ற செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. இருந்தும் சிறீலங்கா அரசு இப்போராட்டம் குறித்து, அலட்சியப்போக்கினையே கடைப்பிடித்து வருகின்றது. அரசின் அலட்சியப்போக்குக்கு குறித்து உண்ணாவிரதிகளின் பெற்றோர், அரசின் மீது ஆத்திரமும் வெறுப்பும் கொண்டுள்ளதாகவும் அறியப்படுகின்றது. கைதிகள் விடுதலை குறித்து, ஏற்கனவே காணப்பட்ட இணக்கத்தின் அடிப்படையில், சிறீலங்கா அரசு நடக்கும் பட்சத்தில், கைதிகள் விடுதலை செய்யப்படுவார்கள் என விடுதலைப் புலிகள் பலதடவை அறிவித்தும் சிறீலங்கா அரசு, விடுதலைப் புலிகளை ஏமாற்றி, எவ்வாறு கைதிகளை மீட்கலாம் என்பது

தொடர்பு போவதாக உண்ணாவிரதிகள் அறிவித்துள்ளனர். இவர்களின் இத்தகைய அறிவிப்பும், உறுதியும் சிறீலங்கா அரசுக்கு பெரும் நெருக்குதலை உருவாக்கி வருகின்றது. இன்னாலேயே அவசரமாக, சமரசங்களை மேற்கொள்ள சிறீலங்கா அரசு இப்போது முயல்வதாக செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. இதன் பின்னணியிலேயே யாழ்ப்பாணம் அரசாங்க அதிபர் மாணிக்கவாசகர், விடுதலைப் புலிகளுடனும்

எதாகக் கொழும்புச் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. "கடந்த மூன்று வருடங்களாக, தொந்தரவு செய்யாது எமது பிள்ளைகளை விடுதலைப் புலிகள் பாதுகாத்து உள்ளனர். அவர்களுக்கு உணவும் உடையும் வழங்கி மனிதாபிமானத்துடன் நடந்துகொண்டிருக்கின்றனர்." என அங்கு திரண்ட மக்கள் மத்தியில் உண்ணாவிரதிகளின் உறவினர்கள் தெரிவித்துள்ளனர்.

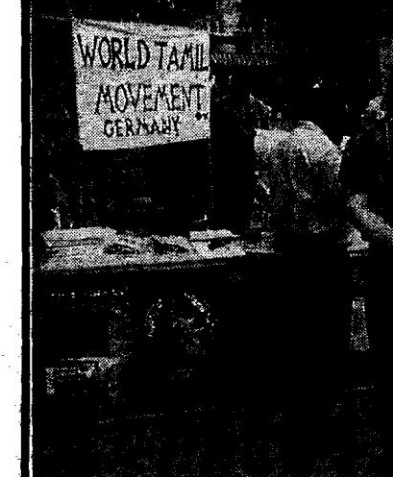
தொடர்ச்சி 3ம் பக்கம் ...

ஜேர்மனியில் பிரச்சார செய்தி மேசை.

கூடந்த 23. 07. 1993 வெள்ளிக்கிழமை ஜேர்மனியில் பிராங்க்பேர்ட் நகரில் மாபெரும் செய்தி மேசை ஒன்று உலகத் தமிழர் இலங்கைத்தினரின் பிராங்க்பேர்ட்கிளையினரால் நடத்தப்பட்டது. இச்செய்தி மேசைக்காக பிராங்க்பேர்டின் விபாபாரக் கேந்திரமான சைல் (Zeil) என்ற

யில் தமிழ் விளக்கமறியல் கைதிகள் கொலை செய்யப்பட்டதையும் நினைவுபடுத்துவதாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது. காலை 10 மணிக்கு ஆரம்பமான இப்பிரச்சார வேலைகள் மாலை 6 மணிவரை நீடித்தது. இதில் உலகத்தமிழ் இயக்கப் பிரதிநிதிகளுடன் சில ஜேர்மன் அமைப்

புகைகள்ச் சேர்ந்தவர்களும், பிறிதும் மனித உரிமைகள் அமைப்பை சேர்ந்தவர்களும் கலந்து கொண்டனர்.

செய்தி மேசையைச் சித்தரிக்கும் படங்கள்

இடத்தை தெரிவுசெய்திருந்தமையால் பல்லாயிரக்கணக்கான ஜேர்மன் மக்களையும் வெளிநாட்டவர்களையும் அணுகி எம் தாயகப் பிரச்சினைகளைப் பற்றி பிரச்சாரம் செய்யக்கூடியதாக இருந்தது.

சேர்ந்தவர்களில் Harold Moss, Bernard ஆகியோர் பிரபல சமூக சேவையாளர்களும் கௌரவ உத்தியோகத்தர்களும் மா வர்கள். திருமதி Karen Mendis என்பவர் தொடர்ச்சி 3ம் பக்கம் ...

செய்தி மேசையானது, 1983 ஆம் ஆண்டு யூலை மாதம் தமிழ்மக்கள் மீது கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட இனப்படுகொலைகளையும், அக்கலவரங்களின்போது வெலிக்கடைச் சிறைச்சாலை

செய்தி மேசையில் விற்பனைக்

ஒரு வெற்றிகரமான தாக்குதல் நடைபெற்றது என்பதைக் கேள்விப்படும்போது தமிழீழ மக்களின் உள்ளங்கள் வெற்றிக் களிப்பில் மூழ்குகின்றன. ஆனால் குறிப்பிட்ட தாக்குதலின் வெற்றிக்கு உயிர்நாடியாக இருந்தது வேவுப் பிரிவின் திறமைதான் என்ற விடயம் பெரும்பாலும் வெளிக் கொணரப்படுவதில்லை. அது போராளிகளுக்கு மட்டுமே தெரிந்த விடயம்.

ஒரு தாக்குதல் திட்டத்தை வகுப்பதற்கு வேவுப் பிரிவின் பங்கு மிக முக்கியமானது. எதிரி நிலை கொண்டுள்ள பூகோள சூழல், அந்நிலையின் கட்டமைப்பு, எதிரியின் ஆட்பலம், ஆயுத பலம் போன்ற சகல தகவல்களையும் வேவுப் பிரிவினரே சேகரித்துக் கொள்கின்றனர். அத்துடன் தாக்குதலுக்கான சாதக பாதக அம்சங்களையும் அவர்கள் கணிப்பீடு செய்கின்றனர். வேவுப் பிரிவினரின் இந்தத் தகவல்களின் அடிப்படையில்தான் தாக்குதல் திட்டம் வகுக்கப்படுகின்றது. ஆகவே ஒரு தாக்குதலின் வெற்றி வேவுப் பிரிவினரின் திறமையில் பெரும்பாலும் தங்கியிருக்கின்றது எனலாம்.

வேவு பார்க்கும் பணி மிகவும் ஆபத்துக்கள் நிறைந்தது.

ஒரு சிறு அசைவு கூட எதிரிக்குத் தெரியாமல் நடந்து கொள்ள வேண்டும். இல்லையெல் வேவுப் பணியில் ஈடுபடுபவர் தனது உயிரை

இழக்க நேரிடும். அதே வேளை எதிரியும் தனது நடைமுறைகளை மாற்றிக் கொள்வான். அதற்கேற்றவாறு மிகவும் நிதானமாக, எச்சரிக் கையாக நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

எதிரியின் காவலரண்களுக்கு மிக அருகில் செல்லும்போது சில வேளை எதிரி நித்திரையாயிருப்பான். ஓசைப்படாமல் அவனது கணரக ஆயுதத்தைத் தூக்கி வரக் கூடியதாக இருக்கும். எதிரியின் ஆயுதங்களைக் காணும் போது அதைத் தூக்குமாறு மனம் ஏவும். அந்த ஆயுதத்தினால் வீரச்சாவெய்திய நண்பர்களின் முகங்கள் நினைவுக்கு வரும், கை துருதுருக்கும் -ஆனால் இதைவெல்லாம் வெல்லக்கூடிய மனப்பக்குவத்தை வேவுப்பணியில் ஈடுபடுபவன் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

கயிற்றில் நடப்பது போன்ற இப்பணியில் ஈடுபட்டவர்களில் அன்பழகனும் ஒருவன். முகாமில் இவனைக் காணவில்லையென்றால் சந்தேகமில்லாமல் ஒரு முடிவுக்கு வரலாம். அதாவது எதிரியின் ஏதோ ஒரு நிலைக்கு அண்மையில் இவன் நின்று எதிரியின் நடமாட்டங்களைக் கவனிப்பதற்கான என்று. அவனைப் பொறுத்தவரை எந்நேரமும் அதுதான் சிந்தனை. தனது பொறுப்பு எத்தகையது என்பது அவனுக்கு மிக நன்றாகத் தெரியும்.

ஒரு சீராசரி மனிதரை விட இவன் வேறுபட்டவன். ஏனெனில் இவனது அண்ணனான ஈசன் என்பவருக்கு மோசடிக் குற்றங்களுக்காக இயக்கத்தால் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. அந்தச் சம்பவம் நிச்சயம் இவனில் இரத்தத் துடிப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கும். ஆனால் இனப்படுகொலைக்குள்ளாகிக் கொண்டிருக்கும் எமது இனத்தைப் பற்றிய துடிப்பு இவனில் மேலோங்கியிருந்தது.

ஆகவே தெளிவாக இருந்தான். இயக்கத்தைப் பொறுத்தவரை எல்லோருக்குமே ஒரே சட்டம், ஒரே நியாயம் என்று. ஆகவேதான் அண்ணன் மறைந்த ஓரிரு மாதங்களுக்குள் இயக்கத்தின் முழுநேர உறுப்பினனாக முடிந்தது.

கிளிநொச்சியிலுள்ள திருநகர்தான் இவனது பிறப்பிடம். இயற்பெயர் சசிக்குமார். கிளிநொச்சி கனகபுரம் மகாவித்தியாலயத்தில் கல்வி பயின்ற இவன் க. பொ. த (சா/த) பரீட்சையில் 5 பாடங்களில் சித்தி எய்தியிருந்தான். கண்ணன் என்று செல்லமாக ஊர் மக்களால் அழைக்கப்பட்ட இவன் 10-8-90 அன்று இயக்கத்தில் சேர்ந்ததும் அன்பழகனாக உச்சரிக்கப்பட்டான். கிளிநொச்சியிலேயே பயிற்சியும் பெற்றான். அன்றிலிருந்து வீரச்சாவைக் தழுவிக்கொண்ட தினம்வரை கிளிநொச்சிக் காவலரண்களின் சுவாசம்தான் இவனுக்கு.

இவன் மிக அமைதியான சுவாமுள்ளவன். அந்த சுவாம்தான் வேவுப் பணியில் ஈடுபடும்போது பெரிதும் உதவியிருக்கிறது. கடமைக்குச் செல்லும்போது இவனுக்கு வழங்கப்படும் அறிவுறுத்தல்களை ஒருமுறை சொன்னால் போதும் திரும்பவும் விளங்கப்படுத்தத் தேவையில்லை. சொல்லப்படும் விடயம் தொடர்பாக நூறு வீதம் இவனது புலன்கள் வேலை செய்யும், அதனால் தளபதிகளின் நம்பிக்கைக்கு உரியவனாக இருந்தான். அதேபோல் பழகும்

வித்தினால் சக போராளிகளின் நன்மதிப்பைப் பெற்றவன் இவன்.

இவனது பணிக்கு உரைகல்லாக இருப்பது ஆனையிறவு தட்டுவன் கொட்டிப் பகுதியில் நிகழ்ந்த தாக்குதல். இத்தாக்குதலில் 22 காவலரண்கள் எம்மால் கைப்பற்றப்பட்டு அழிக்கப்பட்டன. ஏராளமான ஆயுதங்கள் கைப்பற்றப்பட்டன.

இத்தாக்குதலுக்கு சிறந்த முறையில் வேவுப்பணிகளில் ஈடுபட்டதற்காகத் தலைவர் பிரபாகரனின் கரங்களால் இவனுக்குப் பரிசு கிடைத்தது. இவனது வாழ்வின் உச்சக்கட்ட ஆனந்தத்தைச் சந்தித்தது அன்றுதான்.

லெம். அன்பழகன்

மீண்டும் அதே பணி - ஒரு நாள் சுற்றுலா விடுதிப் பக்கமாக எதிர்பாராத விதத்தில் இவன் எதிரிகளைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. இந்நிலையில் முந்திக் கொண்டவரே உயிர் வாழ முடியும். இவன் முந்திக் கொண்டான். இரு இராணுவத்தினர் அந்த இடத்தில் பவியாகினர். எல்லோரும் இவன் தப்பி வந்ததனை நினைத்து மகிழ்ச்சி அடைந்தபோது இவன் மட்டும் மகிழ்ச்சி அடையவில்லை. இந்தச் சந்திப்புத் தனது பணிகளைத் தடங்கலுறச் செய்ததாகவே கருதினான். ஆயினும் மனம் சோரவில்லை, அடுத்த தாக்குதலுக்குத் தயாரானான்.

அடுத்த தாக்குதலுக்கான திட்டம் தீட்டப்பட்டது. திகதியம் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இத்தாக்குதலுக்கான பயிற்சியும் நடந்தது. இப்பயிற்சியின் போது இவனுக்குச் சிறிய காயமேற்பட்டது. காயத்தின் வேதனை களுக்கிடையில் சிரித்தபடியே இவன் கூறினான், "எனக்குக் காயம் பட்டிட்டுது. நான் ரத்தம் சிரித்தீட்டன். ஆனபடியால் நாங்கள் கட்டாயம் இதில் வெல்லுவம்" (ஏற்கனவே ஒரு தடவை இவன் காயப்பட்டவன். 1991 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் ஆனையிறவுப் பகுதியில் நடந்த மோதலில் வயிற்றில் காயமடைந்தவன்.)

தாக்குதலுக்கான கடைசிப் பணி -இறுதியாக ஒரு முறை உளவு பார்க்க வேண்டும். 30-8-1992 அன்று இரவு இவன் புறப்பட்டான். "நெக்கி சரியில்லாட்டி பெடியள் கூடச் செத்துப் போடுவாங்கள். அதற்காக நான் உள்ள போய்ப்பாத்திட்டு வாறன். கடைசி நெக்கி வடிவா எடுக்க வேணும்" -சொல்லி விட்டுப் புறப்பட்டு விட்டான். அப்போது தான் அவனைக் கடைசியாகப் பார்த்தது.

இலக்கத்தகடு கூட இல்லாமல் சயனைட்டுடன் மட்டுமே புறப்பட்டான். 30 ம் திகதி முடிந்து 31ம் திகதியானது. இவன் பணி மட்டும் முடியவில்லை. அதிகாலை 2,30 மணி. எதிரியின் முள்ளுக்கம் பியை நீக்கி உள்ளே... பட்... பட்... பட்.

அன்பழகனைப் பற்றிய செய்தி இவ்வாறுதான் எமக்குக் கிடைத்தது. அந்த உப்பு மண் சுமந்த மாவீரர்களின் பெயருள் இவனது பெயரும் இணைக்கப்பட்டது.

"நான் ரத்தம் சிரித்தீட்டன் - ஆனபடியால் இதில் நாங்கள் வெல்லுவம்" என்ற இவன் வார்த்தை இந்தத் தேசமெங்கும் கேட்டது போன்ற உணர்வு ஏற்பட்டது. தொடர்ந்து கிடைக்கும் இராணுவ வெற்றிகள் இவனது வார்த்தையை உறுதிப்படுத்துகின்றன. ■

தோட்டாவில் திருந்து விமானம்வரை ஆயுத கொள்வனவில் துரகும்பம் பணம்

வடக்கு - கிழக்கு யுத்தம் நீடித்துக் கொண்டேபோகும் இன்றைய நிலையில், பாதுகாப்புத் தொடர்பான உயர் அதிகாரிகளின் ஊழல்களும் குழறுபடிகளும் தற்போது வெளிவரத் தொடங்கியுள்ளன. தோட்டாவில் இருந்து விமானம் வரை கொள்வனவு செய்யப்படும்போது, பெருமளவு தரகும்பம் பணத்தைப் பெறுவதற்காக நாட்டின் செல்வத்தைச் சுரண்டியவர்களின் கதைகள் வெளிவருகின்றன.

"பாதுகாப்புப் படையினருக்குத் தேவையான உபகரணங்களைப் பெருமளவு அந்நியச் செலாவணியில் கொள்வனவு செய்யும் போது, அவை இராணுவத் தேவைகளுக்கு ஏற்றவாறு அல்ல உயரதிகாரி ஒருவருக்குக்

கிடைக்கக் கூடிய தரகும்பம் பணத்தின் அடிப்படையிலேயே" தீர்மானிக்கப்படுவதாக தகவல்கள் தற்பொழுது கிடைத்துள்ளன. இதுவே உண்மையும் கூட.

முப்படைகளுக்கும் தேவையான யுத்தத் தளபாடங்கள், வாகனங்கள் கொள்வனவு செய்யப்படும் போது, கேள்விப் பத்திரங்கள் கோரப்படுவது சாதாரண நடைமுறை. இவ்வாறு சிறீலங்காப் படைகளுக்கு தேவையான உபகரணங்களை கொள்வனவு செய்வதற்கான கேள்விப்பத்திரங்களைக் கோருவதற்குப் பொறுப்பானவராக இருந்தவர் பாதுகாப்பு அமைச்சின் செயலாளர் சிறில் ரணதுங்க ஆவார். இதற்குச் செயலாளராகக் கடமையாற்றியவர் மந்திரி சபையால் நிய

மிக்கப்பட்ட பிரிகேடியர் எலபான. இவரின் வேலை கேள்விப் பத்திரங்களை ஆராய்ந்து தரமானதும் பொருத்தமானதும், மலிவானதுமான பொருட்களைத் தெரிவு செய்வது ஆகும். ஆனால் கடந்த காலங்களில் இவ்வாறு செய்யப்படவில்லை என்பதைத் தற்போது கிடைத்துள்ள தகவல்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. இந்நடைமுறைகள் எவையும் கருத்திற்கொள்ளப்படவில்லை.

வை-8 ரக விமானம் கொள்வனவு தொடர்பாக நடைபெற்றுள்ளன? உண்மையில் சீனத் தயாரிப்பான இந்த விமானத்தைக் கொள்வனவு செய்யப் பயன்படுத்தப்பட்ட பணத்தின் மூலம், முறையாகக் கேள்விப்பத்

திரங்கள் கோரப்பட்டிருப்பின் இதற்குச் சமமான சேவையில் ஈடுபடுத்தக்கூடிய வேறு சிறந்த நவீன ரக விமானங்களைக் கொள்வனவு செய்திருக்க முடியும் என இராணுவ வட்டாரங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

மேலும் எம்.ஐ.-8 ரக உலங்கு வானூர்தி கொள்வனவு செய்ய முன்னர் எம்.ஐ.-07 ரக இருபத்திரண்டு உலங்கு வானூர்திகளுக்கு கேள்விப்பத்திரங்கள் கோரப்பட்டன. இதற்கு சீனாவின் 'லின்பிதாசி', சிங்கப்பூர் 'செம்பாவா', ரஸ்ய தூதராலயம் ஊடாக 'இன்டெராகு', பிரிட்டனின் 'க்லோவா இன்ரநாசனல்', அவுஸ்திரேலியாவின் 'ரேன்ச் அவுஸ்திரேலியா' என்பன கேள்விப் பத்திரங்களை அனுப்பி

வைத்தன. ஆனால் இறுதியில் எம்.ஐ.-8 உலங்கு வானூர்திகள் கொள்வனவு செய்ய முடியவானது. ரஸ்ய நிறுவனமான 'கொலாரியஸ் கோப்பரேசன்' இதற்காக ரூபாவில் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்ய ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டது.

ஆனால், கொள்வனவு செய்யப்பட்ட எம்.ஐ.-8 ரக உலங்கு வானூர்திகளைப் பரிட்சித்துப் பார்க்க ரஸ்யா சென்ற தொழில் நுட்ப நிபுணர் குழுவினர் இவை பயனற்றவை எனக் கூறிவிட்டனர். இதனால் எம்.ஐ.8 உலங்கு வானூர்தி கொள்வனவு இடைநிறுத்தப்பட்டது. தொடர்ந்து எந்தப் பரிசீலனையும் இன்றி எம்.-ஐ.7 உலங்கு வானூர்தி கொள்வனவு செய்யப்பட்டது. தொடர்ச்சி 14ம் பக்கம்

வினாக்கள்

திரக்கன்முனை

நிர்மலாவுக்கு திருப்தியாயிருந்தது. எவ்வளவு காலமாக அம்மாவும் இந்த வயது போன காலத்தில் அப்பா இல்லாமல் இந்தக் கல்யாணத்தை ஒப்பேற்றிவிட்டான்.

இனி அவளுக்குப் பின்னாலிருக்கும் இரண்டு தங்கைகளுக்கும் வழி விட்டுக் கொடுத்தது மாதிரித்தான்.

மேசையிலே படத்தில் சிவரூபன் சிரித்துக் கொண்டிருந்தான். என்னதான் கண்ணால் காணாவிட்டாலும் இனி அவளுடைய கணவன் அவன்.

"மச்சான் ரீயைக் குடியுங்கோவன்". மைத்துனி சுமதி கூறிவிட்டுச் சென்றாள். மேசையிலே சுடச்சுட வைக்கப் பட்டிருந்த தேநீரைச் சிறிது சிறிதாக அருந்தியவளுக்கு, அழகைதான் வந்தது.

"இனிப்போனால் எப்ப இங்கு வரப்போகிறேனோ" அம்மாவையும், தங்கைகளையும் விட்டுப் போவதென்றால் கவலையாகத்தான் இருக்கும்.

அதோட நேற்று வந்த ரவியும், சுமதியும், மாமாவும், மாமியும்தான்.

"அங்கைபோனா கைப்பிடிக்கப் போகும் சிவரூபனையும், அண்ணன் ராசனையும் பார்க்கலாம்தானே.

இருபத்தெட்டு வருட காலம் அம்மாவும் தங்கைகளுடனும் பிரியாது இருந்தது கிவிட்டது. அங்கே போனால் எட்டு வருடங்களாகியும், தனக்கென ஒரு வாழ்க்கையையும் தேடிக்கொள்ளாமல் வெளிநாட்டில் உழைத்துக் கொண்டிருக்கும் அண்ணனையெண்டாலும் பார்க்கலாம்தானே."

அவளது மனம் ஓரளவு திருப்திப்பட்டது.

முந்தநாள்தான் நிர்மலாவுக்குத் திருமணம் நடந்தது. அதாவது மணமகன் இல்லாத திருமணம். சுவசில் இருக்கும் சிவரூபனுக்கும், ஈழத்தில் இருக்கும் நிர்மலாவுக்கும் சீதன் ஆதனங்கள் சரியார்த்து, ஒரு மாதிரி சடங்கையும் முடித்து மாப்பிள்ளை வீட்டில் கொண்டு வந்து, சுற்றஞ்சுழி விட்டு விட்டுப் போனார்கள் நிர்மலாவின் பெற்றோர்கள். எல்லாம் சரி. இனி இவள், பார்சலில் அனுப்பப்படுவதுதான் மிச்சம்.

'அம்மி மிதித்து அருந்ததி பார்த்து கழுத்திலே கணவன் நாணேற்றும்' நாளைத்தான் அவள் எதிர்பார்த்தாள்.

ஆனால் இப்படி வெளிநாட்டு மாப்பிள்ளையுடன் போலிக் கல்யாண வீடு தனக்கும் நடக்கும் என்பதை எதிர்பார்க்கவில்லை. இந்த நிகழ்ச்சியை நினைத்தால், சில வேளை அவளுக்குச் சிரிப்புத்தான் வரும்.

இதில் விருப்பு இல்லாவிட்டாலும், அவளுக்கு வெறுப்பு வந்துவிட முடியாது. ஏனெனில் ஆறு வருடங்களாக உள்ளூர் மாப்பிள்ளை பார்த்துப் பார்த்து அம்மாவும் சரியாக அலுத்துவிட்டாள். முற்றாகும் தறுவாயில் யாராவது குழப்பி விட்டுவிடுவார்கள். ஆரம்பத்தில் இதையெல்லாம் நினைத்தால் தற்கொலைதான் செய்ய வேண்டும் போலிருக்கும் அவளுக்கு.

தங்கையின் வாழ்வு எங்கே நாசமாகி விடுமோ என்ற பயமும், அம்மாவின் அழுத முகமும் ஞாபகத்தில் வரவே பேசாமல் இருந்துவிடுவாள்.

ஆம்! அவள் ஏதாவது செய்ய வேண்டு

மென்றால், அந்த நான்கு வருடங்களுக்கு முன்பல்லவா செய்திருப்பாள்.

அப்பொழுதெல்லாம் மிகவும் பயங்கரமான நாட்கள். நிர்மலாவின் தங்கைகள் பாடசாலைக்குச் சென்றுவிடுவார்கள். அம்மாவும் இவளும் தனியே முழுசிக் கொண்டுதான் வீட்டிலிருப்பார்கள். அல்லது கந்தவனம் மாமாவின் வீடுதான் தஞ்சமளிக்கும். வயலுக்குள் தனித்திருக்கும் அந்த வீடு உண்மையிலேயே பயங்கரமானதுதான்.

வேலி முறிக்கும் சத்தம்.

இரவில் யன்னலடியில் நிழல் தெரிந்தால் இதயம் நின்றுவிடும்போல் துடிப்பு. எவ்வளவு கொடுமையான நாட்கள் அவை.

"ஏன்தான் இந்தியன் இந்த நாட்டுக்கு வந்தானோ"

அன்று அம்மா சந்தைக்குப் போய்விட்டாள். தங்கைகளும் பாடசாலை சென்றுவிட்டனர். அடுப்பில் வைத்த கறியை இறக்கிவிட்டு கந்தவனம் மாமா வீடு செல்வதற்கிடையில், வாசலில் அரவம் கேட்டது. குசினிக்கதவால் வெளியே சென்று முற்றத்தில் நிற்பதற்கிடையில் பத்திப் பதினைந்து பேர் முற்றத்திலும், வேலிகளுக்கிடையிலும், வீட்டுக்குள்ளும் நிற்குகொண்டு இருந்தனர்.

நிர்மலாவுக்கு வயிற்றைக் கலக்கியது. அன்று அவங்களுடைய முகத்தில் ஒரே அகோரம். வீட்டுக்குள் சோதனையிட்டவன், இரவு தலையணைக்குக் கீழ் வாசித்துவிட்டு வைத்திருந்த நோட்டீசை இவளுக்கு முன்னே நீட்டினான்.

பதில் சொல்வதற்கிடையில், பிடரியை ஒரு கரம் தாக்கியது. பூரணம்மாயி ஓடிவந்து பிடிப்பதற்கிடையில் மயங்கி விழுந்துவிட்டாள்.

கண்விழித்துப் பார்த்தபோது, அம்மா அருகிலிருந்து அழுதுகொண்டிருந்தாள். பூரணம்மாயியோ நடந்ததைப் பெரிசுபடுத்தி ஏதோவெல்லாம் வியாக்கியானம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தாள்.

"நான் அப்பவே சொன்னான் உந்தக் கண்டறியாத நோட்டீசுகளை வைச்சி ராதை என்று. எல்லாம் அனுபவப்பட்டத்தான் தெரியும்".

பூரணம்மாயி எரிகிற வீட்டில் என்னை ஊற்றிக்கொண்டிருந்தாள்.

அந்தச் சம்பவத்திற்குப் பின்பும் அடிக்கடி இராணுவச் சுற்றிவளைப்புக்கள், அந்த ஊரைக் கலக்கிக் கொண்டிருந்தன.

இதனால், கொஞ்ச காலம் கிளிநொச்சியில் தங்கியிருந்த பின்னர்தான் ஊருக்குத் திரும்பியிருந்தாள். அதற்கிடையில் ஊரில் இவளைப்பற்றி ஏதேதோ கதைகள் பரவியிருந்தன. முன்பு இனிக்க இனிக்கப் பேசிக் கொண்டு வரும் கந்தவனம் மாமாவின் மகன் ராஜன், இப்போதெல்லாம் இவளின் வீட்டுப்பக்கம் எட்டியும் பார்ப்பதில்லை. கூடியவரை நிர்மலாவின் கண்ணுக்குப் புலப்படாதவனாகவே இருந்தான்.

அடுத்த ஒரு வருடத்துக்குள் அவனும் வெளிநாடு போய்ச் சேர்ந்துவிட்டான்.

இதற்குப் பின்பு அம்மா பேசிய ஒவ்வொரு சம்பந்தங்களும் முற்றாவதற்கிடையில் குழம்பத் தொடங்கின. முன்பு இவளை வலியக் கேட்டுவந்தவர்களுக்கும் கையைக் கழுவிவிட்டனர்.

இரவில் தனியாக இருந்து யோசித்தால், அம்மா வந்து விம்மிக் கொண்டிருப்பாள்.

"பிள்ளை ஒண்டும் செய்து போடாதே. உனக்குப் பிறகு ரெண்டு தங்கச்சிகள் இருக்குதுகள். அதுகளினர் வாழ்க்கையைப் பாழாக்கிப் போடாதே". அம்மாவைப் பார்க்கப் பரிதாபமாக இருக்கும். "ஏனிந்த அம்மா ஏதோவெல்லாம் கற்பனை பண்ணிக்கொண்டு பயப்படுகிறா. எனக்கு என்ன நடந்து போச்சுது." சிலவேளை எரிச்சலும் வரும் அவளுக்கு.

ஒருவாறு, ஆறு வருடங்களுக்குப் பின்பு இந்த இடம் சரி வந்தது. இதையும் யாராவது குழப்பிப் போடுவார்களோ என்று பயந்து அம்மா எத்தனையோ நேரத்திக் கடன் வைத்திருந்தான்.

ஆலடிப் பிள்ளையாருக்கு இவளைக் கொண்டு பாற்செம்பு எடுக்கச் செய்தான்.

இப்போது சிவரூபன் வீட்டில் நிர்மலாமணப்பெண்ணாக வந்திருக்கிறாள்.

நிர்மலாவுக்கு இன்று வீட்டுக்குப் போகவேண்டும் போலிருந்தது. ரவியோடு சைக்கிளில் சென்றுகொண்டிருந்தபோதுதான் ராஜேசைக் கண்டாள்.

அவள் வீட்டுக்கு வந்தது அம்மாவுக்கு சந்தோசம். அம்மன் கோவிலுக்கு அர்ச்சனை செய்த குங்குமத்தை எடுத்து வந்து நெற்றியில் இட்டுவிட்டாள்.

ஊர்ப்புதினங்கள் கதைத்துக் கொண்டிருந்தபோதுதான் ராஜேசின் கதையும் தட்டுப்பட்டது.

"அதுசரி, ராஜேசைக் கண்டனான். இப்ப வெல்லோ வெளிநாட்டுக்கென்று போனவள்"

"அதையேன் கேட்கிறாய். மூன்று லட்சம் சீதனம் குடுத்து வெளிநாட்டுக்கும் அனுப்பிவிட, பொம்பிளை சரியில்லை யெண்டு திருப்பி விட்டினமாம்".

தன்னுடைய மகனும் அப்படியானால் என்ற மனப்பயம் அவளிடம் இல்லையோ?...

அம்மாவின் அறியாமையை நினைக்க கவலையாக இருந்தது அவளுக்கு.

அம்மா ராஜேசுக்காகப் பரிதாபப்பட்டுக் கதைத்தாள்.

ராஜேசும் அண்மையில்தான் படிப்பித்த தொழிலைக் கைவிட்டுத் திருமணத்திற்காக வெளிநாடு சென்றவள். அம்மாவுக்கு நிர்மலாவின் வாழ்வில் நல்ல நம்பிக்கை. சிரித்துச் சந்தோசமாகவே இவளை வழியனுப்பி வைத்தாள்.

மாமியை வந்த நிர்மலா யாருடனும் கதைக்கவில்லை. சாப்பாடும் தேவைப்படவில்லை. நேரத்தோடு படுக்கவும் சென்றுவிட்டாள்.

அதிகாலை வீங்கிய கண்களுடன் எழுந்து வெளியில் வந்தபோது மாமா பத்திரிகையுடன் ஈசிச்சேரில் இருந்தார். மாமியும் ரவியும் அவரைச் சூழ நின்று கொண்டு பேப்பரைத் துளாவிக்கொண்டிருந்தனர்.

முகங்கழுவிட்டு சுமதி தந்த தேநீரை அருந்திக் கொண்டிருந்தபோதுதான் மாமி சொன்னார் "நேற்றும் இரவு கடலுக்கை அமளியாம். இப்போதைக்கு போட்டும் ஓடாதுபோலப் பிள்ளை".

"ஓமோம். நேற்று ஒரே அடியாம். சனமும் செத்ததாம். அதுதான் இப்போதைக்கு போட் ஓடாது போலக் கிடக்குது."

எல்லோருக்கும் அவளைக் கெதியாய் அனுப்புவதுபற்றித்தான் கவலை.

அவளது மனம் ஒரு நிலையில்லாத தடுமாறியது.

"அம்மா... தங்கச்சியவை..."

இதுக்குள்ள ஒவ்வொரு நாளும் கேட்கும் வெடிச்சத்தங்கள்... பழகிப்போன வாழ்க்கை...

ஆனாலும் அதில் ஏதோ ஓர் நிறைவு... இதை விட்டுவிட்டு எத்தனையாயிரம் மைல்கள்...

சோளக்காற்றில் புழுதி வாரி அள்ளித் தெளித்தது. அவளது கண்கள் கலங்கித் தவித்தன. இருப்பத்தியெட்டு வருடங்

கள் பிறந்த மண்ணோடு ஒட்டிய வாழ்க்கை...

மாமியை அருகில் வந்தாள். "ஏன் பிள்ளை அழுகிறாய்? அது ஒரு கிழமையாலை போட் ஓடுந்தானே? பிறகென்ன... கிளாலி கடந்தா உடனை போய்ச் சேர்த்தலாம்."

அவளின் மனம் புரியாத மாமி, கதைத்துக்கொண்டிருந்தாள்.

நிர்மலா வெறுமையாகச் சிரித்தாள். அந்தச் சிரிப்பில் ஏதோ ஓர் உறுதி தெரிந்தது. மாமி அவளை விநோதமாகப் பார்த்தாள். ■

கரும்புலிகள் பார் வயறுவார்

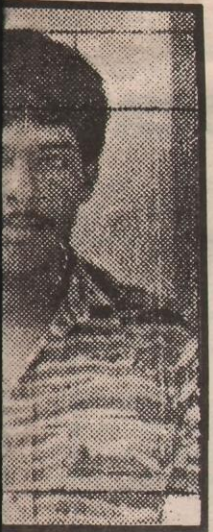
எல் போர்க்

மேஜர் டாம்போ

கப்டன் ஜெயந்தன்

வினோத்

கப்டன் கொலின்ஸ்

அதாவது, தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டச் சக்கரத்தை வேகமாக நகர்த்தப் பேருதவியாக இருக்கும் புலிகளின் ஒப்புமை அற்ற ஒரு போர்க்கருவிதான் இந்தக் கரும்புலிகள். இது போராட்ட விரோத சக்திகளை அழித்து எதிர்ப்படையைச் சிதறடித்து இறுதி வெற்றியை எளிதாக்கிக் கொடுக்கின்றது. தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தில் கரும்புலித்தாக்குதலின் தேவை பற்றிய எண்ணம் ஆயுதப் போராட்டத்தின் ஆரம்பத்திலேயே தலைவரிடமிருந்தது. குறைந்த உயிரிழப்புக்களுடன் பெரிய வெற்றிகளை அடையவேண்டிய அவசியம் எமது போராட்டத்திற்கு உண்டு.

சிங்கள இனத்தைப் போலல்லாது நாம் எண்ணிக்கையில் மிகவும் குறைந்த ஒரு இனம். அதுபோலவே எதிரி இராணுவத்துடன் ஒப்பிடும்போது, குறைந்தளவு போராளிகளையும் சிறியளவில் போர்க்கருவிகளையும் கொண்டுள்ள ஒரு விடுதலை இயக்கம். எனவே, போராளிகள் மத்தியில் ஏற்படக்கூடிய உயிரிழப்புக்களை இயன்றளவு குறைத்தும் அதேவேளை பாரிய வெற்றிகளையும் தேடிக்கொள்ள வேண்டிய தேவை எமது போராட்டத்திற்கு உள்ளது. அப்படி நிகழ்ந்தால்தான் நாம் இறுதி வெற்றியை -தமிழீழத்தின் பிறப்பைக் காணமுடியும். கரும்புலித்தாக்குதல் முறை ஈழத் தமிழினத்துக்கு ஏற்பட்டுள்ள வரலாற்றுத் தேவையை நிறைவேற்றி வைக்கக்கூடியது. ஒவ்வொரு கரும்புலிகளும் வெடிமருந்தைச் சமந்து கொண்டு அணுகுண்டைவிட அதிகளவு ஆற்றல் வாய்ந்த ஆன்ம உறுதியுடன் எதிரி இலக்கும்படி பாய்ந்து, தன்னுடன் சேர்த்து எதிரிகளையும் அழித்து மாபெரும் தியாகம் புரிகின்றனர்.

பெரும்தொகைச் செலவிலான நவீன போர் ஆயுதங்களுடன் அல்லது பெரும் எண்ணிக்கையிலான போராளிகளது இழப்புடன் செய்து முடிக்கப்படவேண்டிய ஒரு இராணுவ வெற்றியை ஒரு கரும்புலி அல்லது ஒரே கரும்புலிகள் செய்து முடிக்கின்றனர். அதேவேளை, அணுகமுடியாத இலக்குகள் என்ற ஒரு விடயம் கரும்புலிகளினது அகராதியில் இல்லை. அதுபோலவே கரும்புலித்தாக்குதல்களைத் தடுத்து நிறுத்திவிட முடியும் என்ற நம்பிக்கையும் எதிரிகளின் கூடாரத்தில் இருக்கமுடியாது. இன்று, தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தின் ஒரு பெரும் பலமாக கரும்புலிகள் அணி மாறிவிட்டது. இது தமிழீழத்தின் பிறப்பிற்கு மேலும் மேலும் உறுதியும் வேகமும் சேர்க்கின்றது. ■

காற்றில், கடல் நீரில்
காவியமாய் கரைந்தவர்;
விலங்கொடிக்கும் வேகத்துடன்
வெடிமருந்து சுமந்தவர்; - தம்
ஒப்பற்ற தியாகத்தால் எம்
உள்ளங்களில் உயர்ந்தவர்;
நினைத்தால் நெஞ்சு வெடிக்கும்
நினைவுகளைத் தந்துவிட்டு
நித்தியமாய் இந்த மண்ணில்
நிலைத்து விட்டவர்;
நாடுறங்கும் நல்லிரவில்
நாற்றிசையும் நடுநடுங்க,
நீள்கடலில் மேல்மிதந்து மோதி
நீசர்களை அழித்தவர்;

தும்பகைவர் முகாம்களைத்
துளக்கி எரித்தவர்;
முதுகிலோ வெடிமருந்து - இவர்
முகத்தில் மட்டும் முழுநிலவு - தமிழ்
சந்ததியைக் காப்பதிலே
சந்தோசம் கொண்டதனால்,

சாவுக்குச் சவால்விட்டுச்
சரித்திரத்தில் பதிந்தவர்;
அன்னை தமிழுவளை
அரியணையில் ஏற்றுதற்கு
தம்மை இந்த மண்ணுக்கே
தானமாகத் தந்துவிட்டார்!
மண்விடிய வேண்டுமென்ற - இவர்

மனக்களவுகள் பலித்திட,
துண்டு துண்டான உடற்
துகள்கள் உயிர் பெற்று,
மீண்டும் இந்தமண்ணில்
யில்லராய்.....போர்க்காய்.....
வினோத்தாய்.....ஜெயந்தனாய்.....
இன்னும் ஆயிரம் கரும்புலிகளாய்
மறுபிறப் பெடுத்துவரும் - எங்கள்
மண்விடியச் சமராமு!
உரு அழிந்த கரும்புலிகள்
உயிர்பெற்று மண்ணின்
விடுதலைக்கு வேராவார்!

■ ஆதிலட்சுமி சிவகுமார்

உறங்கும் உண்மை

ஒரிரண்டு பேருக்குள்ளே
உறங்கும் உண்மைகள் - இது
ஊருலகம் அறிந்திடாத
உறவின் தன்மைகள்
பேரிரைச்சலோடு ஒரு
வெடி வெடித்திடும் - இங்கு
போகவிடை கொடுத்த நெஞ்சம்
துடிதுடித்திடும்.

உங்களுக்கு மட்டும் எங்கள்
உணர்வுகள் புரியும்
ஊமைகளாய் நாயிருக்கும்
காரணம் தெரியும்
பொங்கும் மகிழ்வோடு
போய்விடுவீர்கள்
போனபின்னர் நாமமுமோம்
யாரறிவீர்கள்?

தாயகத்து மண்ணைத் தானே
காதலித்தீர்கள்.
சாவையெதிர் பார்த்துப் பார்த்துக்
காத்திருந்தீர்கள்
பாயும் கரும்புலிகளாகிப்
பகை முடித்தீர்கள்
பாதகரின் நெஞ்சினிலே
போய் வெடித்தீர்கள்.

கல்லுக்குள்ளே ஈரமுண்டு
கசிவதும் உண்டு
கரும்புலிகள் விழிகளில் நீர்
வழிவதும் உண்டு
அல்லும்பகல்
அண்ணன் பெயரை
உச்சரித்தீர்கள்
அந்தப் பெயர் சொல்லி மேனி
பிச்செறிந்தீர்கள்.

■ புதுவை இரத்தினதுரை

தமிழினத்தின் தேசிய தினங்களில் ஒன்றான
"கரும்புலிகள் நாள்" 5.7.93 இல் தமிழீழமெங்கும்
உணர்ச்சிபூர்வமாக நினைவுகூரப்பட்டது. அதை
யொட்டி "விடுதலைப்புலிகள்" பத்திரிகையில் மாவீரர்
களான கரும்புலிகள் பற்றி வெளிவந்த கட்டுரைகள்
இங்கு பிரசுரிக்கப்படுகின்றன.

வெண்பிராந்தியத்தின் மையத்தில் -அதன் இருதயத்தில் -மாங்குளம் சிங்களப் படை முகாம் இருந்தது. அது அங்கு பல அட்டூழியங்களைச் செய்து வந்தது. இரண்டாவது ஈழப் போர் தொடங்கிய நாட்களில் இருந்து, இம்முகாம் புலிகளால் முற்றுகையிடப்பட்டிருந்தது. எமது கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ள இப்படை

பற்றி எனக்குத்தான் அதிகம் தெரியும். எனவே நான்தான் சர்க்கை லொறி கொண்டு போக வேணும்.' எனப் போர்க் சொன்னான். அந்தக் குரலில் உறுதி தெரிந்தது. போர்க் போராட்டத்திற்குப் புதியவர் அல்ல. அவர் மாவட்டப் பொறுப்பாளராக இருந்தவர். பல தாக்குதல்களை முன்நின்று

முகாம் முடிஞ்சுது... என்று சொல்லிப் போட்டு வெடிமருந்து வாகனத்தை ஓட்டிச் சென்றார். கொஞ்ச நேரத்தில் பெரிய வெடிச்சத்தம் கேட்டுது. முகாம் தகர்ந்தது... பிறகு சில மணி நேரத்தில் முகாம் கைப்பற்றப்பட்டது" என்றார்.

இந்தத் தாக்குதலுக்கு சில நாட்களுக்கு முன்பு போர்க் அண்ணை விடுமுறையில் வீட்டுக்குச் சென்றார்.

அவரது கிராமம் சிங்கள எல்லையில் அமைந்துள்ளது. அது வெண்பிராந்தியத்தில் உள்ள சேமமடு.

சிறுவயது தொட்டு நடந்து

"தப்பித் தவறி நான் செத்துப் போனா என்ற நினைவா ஆளுக் கொரு மரம் நட்டு வளவுங்கோ என்ன...?"

அவர்கள் சிரித்தனர். போர்க் அண்ணையும் சேர்ந்து சிரித்தார்.

வீட்டிலிருந்து புறப்படும் இறுதி நாள் வந்தது, மதியம் உணவருந்திவிட்டு விறாந்தையில் பாயைப் போட்டுப் படுத்தார். சற்றுத் தள்ளி போர்க் அண்ணையின் அம்மாவும் படுப்பதற்காக, தரையில் பாயைப் போட்டார்.

"அம்மா இதில வந்து எனக்குப்

இருக்கு" எனச் சாதாரணமாகக் கேட்டார். ஏதும் அறியாத தாயுள்ளம் பிள்ளையின் விருப்பப்படி பொட்டிட்டு மகிழ்ந்தது. இவ்விதம் சிறுபிள்ளைபோல் அவர் நடப்பது வழக்கம் எனத் தாயாரும் கூறினார்.

சிரித்தபடியே விடைபெற்றவர், வீட்டுப்படலையில் நின்று ஒரு கணம் திரும்பிப் பார்த்தார்.... பின் போய்விட்டார்.

சிறிது நேரத்தின் பின்....

"தம்பி சாரத்தையும் ரீ சேட்டையும் விட்டுட்டுப் போட்டா னனை" என்று போர்க் அண்ணையின் சகோதரன் அவசரமா

வெடிகுண்டு வண்டியுடன் லெப்.கேணல் போர்க்

முகாம் மீது தாக்குவதற்கான திட்டம் தயாரிக்கப்படுகிறது. அப்படை முகாம் மீது கரும்புலித் தாக்குதல் நடாத்தி அதைக் கைப்பற்றுவது என்று தீர்மானிக்கப்படுகிறது. இத் தாக்குதலைத் தலைமை தாங்கி வழிநடாத்திய தளபதி பால்ராஜ் சொல்லும் போது, "நாங்கள் இம்முகாம் தாக்குதலுக்கான திட்டங்களைத் தீட்டிக் கொண்டிருந்தோம். அப்பொழுது 'மாங்குளம் முகாமைப்

வழிநடத்தியவர்." தளபதி பால்ராஜ் மேலும் தொடர்கையில்....

"1990 ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை இருபதாம் நாள்...

அண்டைக்குத்தான் போர்க் கரும்புலியாப் போனவர். புறப்பட முன் கடைசியாக என்னைக் கட்டியணைச்சு 'நான் புறப்படுறன்.... இதோட மாங்குளம்

திரிந்த அக்கிராமத்தில் குளம், வயல், காடு என்று ஒவ்வொன்றையும் சுற்றி ரசித்தார். இல்லை... அவற்றிடமிருந்து விடை பெற்றார்.

அந்த நாட்களில் ஒரு நாள். பக்கத்து வீட்டுச் சிறுவர்கள் மரத்தடியில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவ்விடத்திற்குச் சென்று ஓர் மரக்குற்றியில் அமர்ந்தவாறு போர்க் அண்ணை கேட்டார்.

"தம்பியவை மாவீரர் நான் வருகுதல்லோ? தற்செயலா நான் செத்துப் போனா அண்டைக்கு என்ன செய்வியள்?"

"நீங்கள் ஏன் சாகப் போறியள்?" எனக் கேலியாகப் பதில் கூறினர் பிள்ளைகள்.

போர்க் அண்ணையும் சிரித்தபடி

கரும்புலி லெப்.கேணல் போர்க்

சேமமடு, வவுனியா 20 - 11 - 1990

பக்கத்தில பாயைப் போடணை." போர்க் அண்ணை கேட்டார். அம்மாவும் வந்து அவரின் தலையை வருடியவாறு இருந்தார்.

அன்று பின்னேரம் அப்பா, அண்ணன்மார், தம்பிமார், அன்புத் தங்கை..... என்று எல்லோரிடமும் விடை பெறுகிறார்!

கடைசியாகத் தாயாரிடம் வந்து, "அம்மா எனக்கு உங்கடகையால ஒரு பொட்டு வைச்சு விடுங்கோவன். ஆசையாய்

கக் குரல் கொடுத்தார்.

"பழசாக்கும் அதான் விட்டுட்டுப் போட்டான் போலக் கிடக்கு" என்றார் அம்மா.

இன்று போர்க் அண்ணையின் அம்மா சொல்கின்றார். "தம்பி அவன் அண்டைக்கு வித்தியா சமாய் நடந்ததை என்னால புரிஞ்சுகொள்ள முடியேல்லை. ஆனால் கரும்புலியாச் செத்த பிறகுதான், அவன் பக்கத்தில் படுக்கச் சொன்னது.... பொட்டு வைக்கச் சொன்னது.... உடுப்புகளை விட்டிட்டுப் போனது.... ஏன் எண்டு விளங்குது"

போர்க் அண்ணனின் அம்மாவின் நா தழுதழுத்தது.....

கரும்புலிகளின் வாழ்வில்....

"மன்னாரில் நடக்கிற முதல் கரும்புலித் தாக்குதலை நான் தான் செய்ய வேணும்"

தளபதி சுபனிடம் டாம்போ இந்த வேண்டுகோளை முன்னரே விடுத்திருந்தான்.

அதனை அவருக்கு அடிக்கடி நினைவுபடுத்திக் கொண்டும் இருந்தான்.

சிலாபத்துறை படைத்தளம் மீதான தாக்குதல் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டபோது, அங்கு கரும்புலித் தாக்குதலை நிகழ்த்துவது

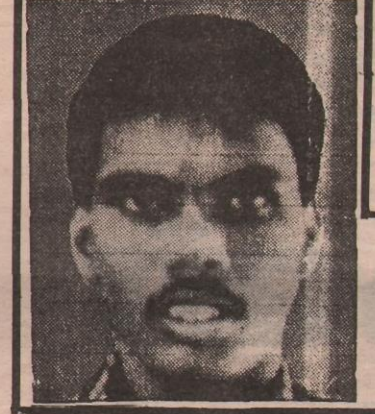
அது எல்லோருக்கும் இருக்கிற கடமையும் தான்...."

"இதுக்குப் பிறகு, ஒரு சண்டையில் காயப்பட்டு சிகிச்சைக்காக தமிழ் நாட்டுக்கு போயிருந்தன். அங்கு வைத்து ஏனைய தோழர்களோடு கைது செய்யப்பட்டு இங்கு கொண்டுவரப்பட்டு வவுனியா இந்தியப் படை முகாமில் வைக்கப்பட்டிருந்தன்.... சிறைக்குள்ளே இருந்த காலத்தில் இந்தியப் படைக்கெதிரான போரில் என்னால் பங்கேற்க முடியவில்லையே என்ற துயரத்தில மனது துடித்தது.... அங்

"இதற்கிடையில் எங்களின் இன்னொரு தம்பி பயணம் போனவன் கடற்படையால கைது செய்யப்பட்டான். இன்னும் வீட்டுக்கு வரவில்லை. இராணுவம் பிடித்துச் செல்கின்ற ஆட்கள் காணாமல் போவதென்பது இங்கு புதினமில்லைத்தானே.

.... அதுக்குப் பிறகு தங்கச்சி செத்து ஒரு மாதம் போகமுந்தியே தம்பி இயக்கத்துக்கு வந்திட்டான். எங்களுடைய வீட்டு நிலைமையை தெரிஞ்சுகொண்ட சுபன் அண்ணை தம்பியை வீட்டுக்குப் போகச் சொல்லி அனுப்

"நான் திரும்பி வரமாட்டன். என்னால முடிந்தளவு உள்ளே சென்று முகாமின் சுவரோட மோதுவதுதான் நோக்கம்."

துக்கி வருவதிலும் சிகிச்சை அளிப்பதிலும் ஈடுபட்டிருந்தான். வண்டி செல்வதற்குரிய நேரம் வந்தது. டாம்போ வெடிமருந்து வண்டியினருகில் வந்தான். பக்கத்தில் நின்ற தோழனை இறுக அணைத்து முத்தமிட்டான். "நானும் கொஞ்சத் தூரம் வாரன்" என்றான் அந்தத் தோழன். "வேண்டாம் ஏதும் தவறெண்டாலும் ஏன் வீணா எல்லோரும் சாவான்" என்று சொல்லியபடி

கரும்புலி மேஜர் டாம்போ
(காசிப்பிள்ளை தயார்பரன்)
முழங்காவில், மன்னார்
17.08.1967 - 19.03.1991

ஒரு மென்மையான இதயம்

டாம்போ எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

தாக்குதலுக்கு சில நாட்களுக்கு முன்னதாக -

அந்தக் காட்டு முகாமின் உயர்ந்த மரமொன்றின் நிழலில் அதன் அடிவேரில் சாய்ந்திருந்தபடி நண்பனொருவனுக்கு டாம்போ தன்வீட்டுக் கதையைச் சொன்னான்.

"வீட்டில் நான்தான் முத்த பிள்ளை இரண்டு தம்பிமாருக்குப் பிறகு கடைசியாகத் தங்கச்சி பிறந்தான். நான் சின்ன வயசாக இருக்கும்போதே அப்பாவுக்கு இயலாமல் போய்விட்டது. அம்மாதான் கஸ்டப்பட்டு கூலி வேலை செய்து எங்களை வளர்த்தா. நான் கொஞ்சம் வளர்ந்ததும் அம்மாவின் சுமைகளை பகிர்ந்துகொள்ளத் துவங்கினனான். நாங்கள் எல்லோரும் பாசத்தோட பிணைஞ்சு வளர்ந்தம். ஐந்து வருடங்களுக்கு முன்னம் எனக்குப் பதினெட்டு வயதாக இருக்கும்போது நாட்டு நிலைமை என்னைப் போராட்டத்துக்குள்ள இணைச்சுது....

கையிருந்து சிறையை உடைத்துப் போராளிகள் வெளியேறும் போது நானும் வந்தன். அந்த முயற்சியிலை காலில் காயப்பட்டன்."

"வீட்டில் நாங்கள் எல்லோருமே எங்களுடைய ஒரேயொரு தங்கச்சியில் மிகுந்த அன்பு வைச்சிருந்தம். அவளின் சாமத்திய வீட்டை சொந்தக்காரர் எல்லோருக்கும் சொல்லி வீட்டில் எங்களின் வசதிகேற்ற அளவுக்குப் பெரிதாகச் செய்தம்.... ஆனால்.... சாமத்தியவீடு நடந்த பத்தாம் நாள் தம்பிக்கும் தங்கச்சிக்கும் இடையில் சின்னதாக ஒரு பிரச்சினை. அம்மாதம்பிக்கு அடிச்சுப் போட்டா. தன்னாலதான் அண்ணனுக்கு அடி விழுந்ததென்று நினைத்து எங்களின் ஆசைத் தங்கச்சி நஞ்சு குடிச்சு உயிரைப் போக்கிக் கொண்டாள்...."

ஒரு கையால் கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டு கீழே குனிந்தபடி ஒரு தடிக்குச்சியால் மண்ணைக் கிண்டிக்கொண்டு டாம்போ சொன்னான்.

பின்போதும் போகமாட்டன் என்று அடம்பிடித்துக்கொண்டு முகாம் ஒன்றில் நிண்டான்.

... பிறகு நான்தான் அவனை மோட்டார் சைக்கிளில் ஏற்றிக் கொண்டு வந்து பயிற்சி முகாமில் விட்டன்.... இப்ப அவன் அங்கு ஓடித்திரிகிறான். நான் கரும்புலியாகப் போகப்போகிறேன் என்று அவனுக்குச் சொல்லிப் போட்டன்...." என்ற முகத்தை ஒரு தடவை பார்த்து விட்டு வேறெங்கோ பார்த்தான்.

"மன்னாரில் நடக்கிற முதலாவது கரும்புலித் தாக்குதலை நான் செய்ய வேண்டும் என்கிற ஆசை என்னிடம் இருந்தது. அதை நான் சுபன் அண்ணையிட்டைச் சொல்லியிருந்தனான்.... இப்ப அந்த நாளும் வந்திருக்குது....

கலக்கமில்லாத - மிகத் தெளிவான - கண்களோடு தோழனைப் பார்த்துச் சொன்னான் -

.... "இப்படி ஒரு நிறைவான சாவு எல்லாருக்கும் வராத டா..."

சிலாபத்துறை இராணுவ முகாம் மீதான தாக்குதலுக்கு போராளிகள் தயாராகிக் கொண்டிருந்த போது தனது நண்பன் ஒருவனிடம் டாம்போ இப்படித்தான் சொன்னான்.

உறுதி

அந்த இரவும் வந்தது.

சிலாபத்துறை இராணுவ முகாம் மீதான தாக்குதல் - ஆரம்பமானது. சில மணித்துளிகளில் உதவி அரசாங்க அதிபர் விடுதியிலிருந்து சிறிய இராணுவ முகாம் புலிகளிடம் வீழ்ச்சியடைந்தது. அந்தப் பக்கமாக இருந்த கொண்ட்ச்சி வீதியால் தான், வெடிமருந்து நிரப்பப்பட்ட வண்டி இராணுவ முகாமினுள் செல்வதெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. வண்டி செல்வதற்காக போராளிகள் வீதியைச் செப்பணிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த இடைநேரத்திலும் டாம்போ தாக்குதலின்பொழுது காயமடைந்த போராளிகளைத்

வெடிமருந்து வண்டி உறுமிக் கொண்டு இராணுவ முகாமைத் தேடி ஓடியது. அந்த வண்டியை நோக்கி இராணுவத்தினரின் முழு ஆயுதங்களும் குறி வைத்து இயங்கின. குறித்த இலக்கிற்கு முன்பே அந்த வண்டி வெடித்துச் சிதறியது. ஒளிப்பிழம்புடன் கரும்புகையொன்று வானில் எழுந்து கலந்தது. கடற்கரைகளில் - வயல்வெளிகளில் - தூரத்துக் காட்டின் ஓரங்களில் நின்ற போராளிகளின் நெஞ்சங்களை வெடியோசை பாரமாக அழுத்தியது. அவர்கள் நேசித்த டாம் போவின் வீரமரணச் செய்தியை அந்தச் சத்தும் காதோடு வந்து சொல்லிச் சென்றது.

கடவலை மீதான கரும்புலிகள்

பலர் கருதுவது போல எமது வாழிடமான நிலப்பகுதி மட்டும் தான் 'தமிழீழ தாயகம்' அல்ல.

பழமையும் - பெருமையும் - செழுமையும் கொண்ட தமிழீழக் கடலும் தமிழர் தாயகம்தான்.

எமது விடுதலைப் போராட்டத்தைப் பொறுத்தவரை எமது கடலிற்கும் முக்கிய பங்குண்டு.

விநியோகங்களுக்கும் போக்குவரத்திற்கும் வெளியூலகத் தொடர்புக்கும் இக்கடலை பிரதான பாதையாக இருந்து வருகிறது.

இதை நன்கு அறிந்த சிங்கள அரசு கடற்பயணங்களைத் தடுத்து, விடுதலைப் போராட்டத்தை நசுக்கத் திட்டமிட்டது.

அதன் பிரகாரம் 1984 ஆம் ஆண்டு லலித் அத்துலத் முதலி பாதுகாப்பு அமைச்சராகப் பதவியேற்றபின் இந்தக் கடல்

எமதும் எமது மக்களினதும் பாவனையில் இருந்து தடைசெய்யப்பட்டது.

'கடல் கண்காணிப்பு வலயம்' என்ற பெயரில் தமிழீழக் கடல் சிங்களக் கடற்படையால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டது.

இந்த கண்காணிப்பு வலயத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் நோக்கில், தமிழீழக் கடலில் நிரந்தரமாகச் சில கப்பல்கள் நங்கூரமிட்டன. இவை தாய்க்கப்பல்கள் அல்லது கட்டளைக் கப்பல்கள் என அழைக்கப்பட்டன. சாதாரண சரக்குக் கப்பல்களை கடற்கண் காணிப்புக்கு ஏற்றபடி சிறு மாற்றங்களைச் செய்து, சில சாதனங்களையும் பொருத்தி, அவற்றை கட்டளைக் கப்பல்களாக சிங்கள அரசு மாற்றியுள்ளது. நேடார் சாதனங்களும், சிறு ரகப் பிரங்கிகளும், கனரக இயந்திரத் துப்பாக்கிகளும் இதில் பொருத்தப்பட்டுள்ளன.

இந்தக் கப்பல்களின் பணி, கடலில் தமிழர்களின் படகுகள் எவையாவது தென்படுகின்றனவா என்பதை வேவு பார்ப்பதும், அப்படித் தென்பட்டால் அந்தச் செய்தியை கடற்படையின் அதிவேக விசைப்படகுகளுக்கு அறிவித்து குறித்த படகுகளை மூக்கடிப்பதுமாகும்.

இவ்விதம் இக்கட்டளைக் கப்பல்கள் தமிழீழக் கடலில் நங்கூரமிட்டபின் கடலில் போன நூறுக்கும் மேற்பட்ட புலிவீரர்கள் கடலிலே வீரச்சாவடைந்தனர்.

14-04-1985 அன்று, புலிகள் இயக்கம் கடலிலே தனது முதலாவது இழப்பைச் சந்தித்தது. அதில் பதினான்கு புலிகள் வீரச்சாவடைந்தனர். அத்துடன் பல நூற்றுக்கணக்கான மீனவர்களும் பிரயாணம் செய்த மக்களும் கடலிலே பலியானார்கள். இந்த இழப்புகளுக்கெல்லாம் குடா நாட்டைச் சூழ உள்ள கட

லில் நிறுத்தப்பட்டிருந்த இரண்டு கட்டளைக் கப்பல்களே மூல காரணியாகும். 'அபித்தா', 'எடித்தாரா' என்று பெயர் சூட்டப்பட்ட இந்த இரண்டு கப்பல்களில் ஒன்று காங்கேசன்துறைக்கும் -பருத்தித்துறைக்கும் இடையில் உள்ள கடலில் நிறுத்தப்பட்டிருக்கும். மற்றையது வெற்றிலைக்கேணிக்கு நேரே நிறுத்தப்பட்டிருக்கும். இந்த இரண்டு கப்பல்களையும் அப்புறப்படுத்தாவிட்டால் தொடர்ந்தும் புலிவீரர்களை இழக்க நேரிடும் என்பதுடன், போராட்டப் பணிகளும் பெருந்த சிரமங்களையும் தடைகளையும் எதிர்கொள்ளும்.

ஆனால், புலிகள் இயக்கத்திடம் இருக்கும் சிறிய படகுகளின் உதவியுடன் இக்கட்டளைக் கப்பல்களை அடித்து விரட்ட முடியாது. எனவேதான் கரும்புலித் தாக்குதல்கள் மூலம் அந்த, 'கடல் திமிங்கிலங்களை' அகற்றப் புலிகள் தீர்மானித்தனர்.

10-7-1990 அன்று, வடமராட்சிக் கடலில் நங்கூரமிட்டிருந்த 'எடித்தாரா' என்ற பெயருடைய கட்டளைக் கப்பல் மீது கரும்புலித் தாக்குதல் நடாத்தப்பட்டது. இதில் மேஜர் காந்தருபன், கப்டன் வினோத், கப்டன் கொலின்ஸ் ஆகிய கரும்புலிகள் பங்கேற்றனர்.

இதைப் போன்று 4-5-1991 அன்று, 'அபித்தா' என்ற பெயருடைய கட்டளைக் கப்பல் மீது ஒரு கரும்புலித் தாக்குதல் நிகழ்த்தப்பட்டது. இத்தாக்குதலை கப்டன் ஜெயந்தன், கப்டன் சிதம்பரம் ஆகிய கரும்புலிகள் செய்து முடித்தனர். 'அபித்தா' கப்பல் முற்றாகச் சேதமாக்கப்பட்டது; கடற்பாவனையில் இருந்து அகற்றப்பட்டு, இப்போது திருகோணமலைத் துறைமுகத்தில் கைவிடப்பட்டுள்ளது. ■

"ஒரு நாள் தொழிலுக்குப் போறதுக்கான ஒழுங்குகளைப் பார்க்க நான் கடற்கரைக்குப் போனேன். கரையில் ஊர்ச்சிறுவர் களோடே புதிசா ஒரு பையனும் நின்றுகொண்டிருந்தான். ஒரு கிளிஞ்சு பெனியன் போட்டுக்கொண்டு மெலிஞ்சு உடம்போட அவன் இருந்தான். அவனைக் கூப்பிட்டு,

"நீ ஆர் தம்பி? எங்கை இருந்து வாறாய்?" என்று ஆதரவோடே கேட்டேன்.

உடனேயே அவனுக்கு இரண்டு கண்களும் கலங்கிப் போச்சது. "எனக்கு ஒருத்தரும் இல்லை... அம்மா அப்பா எல்லாம் செத்துப் போச்சினம்... சொந்தக்காரர் ஆரும் இல்லை... இப்படியே நடந்து நடந்து இந்தக் கடற்கரைக்கு வந்து சேர்ந்தேன்." என்றான்.

காந்தருபனை தனது சொந்த மகனைப் போல எடுத்து பாசத் தோட வளர்த்த அவர் அவனின் கதையைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

கரும்புலிகள் வாழ்வில்...

தான் நாங்கள் கடலில் பறிகொடுத்த அத்தனை பெடியளினர் சாவுக்கும் காரணம்"

மகனானான். இண்டைக்கு அதே இடத்தில் உங்களை விட்டிட்டுப் போறன்" என்று சொல்லிப் போட்டுப் போனான் தம்பி."

கரும்புலி மேஜர் காந்தருபன்
யோகராசா கோணைஸ்வரன் வல்வெட்டித்துறை
09. 10. 1971 - 10. 07. 1990

திறந்திருந்த கதவொன்றைச் சுட்டிக்காட்டி, "அதுதான் எங்கட சாமி அறை. அந்தத் தெய்வத்தினர் படத்துக்குப் பக்கத்தில்தான் அவர் படத்தையும் வைச்சிருக்கிறம்" என்றார்.

"தன் சொந்த அப்பாவின் பேர் அவனுக்குத் தெரிஞ்சிருந்தும் இயக்கத்தில் விபரங்களைப் பதியேக்கை 'யோகராசா' என்று என்னைத்தான் தன்னுடைய

அப்பா என்று பதிஞ்சிட்டுப் போயிருக்கிறான்... ம"

அவருடைய கண்கள் கலங்கிப் போயின. தனது சால்வையால் கண்களை ஒற்றிக் கொண்டார். அருகிலே நின்ற அம்மா சொன்னா,

"அன்றைக்கு முழுவதும் இவர் ஒருமாதிரியா இருந்தார். நான் ஒண்டும் கேட்கேல்லை. பின்னேரம் கடலில் பெடியள் கரும்புலியாய்ப் போய் கப்பலடிக்கப் போறாங்களாம் என்று பாத்திட்டு வாறெண்டு போனார்.

தொடர்ச்சி 13ம் பக்கம்....

இறுதி விருப்பம்

1987 இன் ஆரம்பம். அப்போது காந்தருபன் தொண்டைமானாறு சிங்களப் படை முகாமைச் சுற்றியிருந்த காவலரணில் கடமையில் இருந்தான்.

ஒருநாள் முகாமிலிருந்து சிங்களப் படையினர் வெளியேறிய போது சண்டை -தொடங்கியது. அச்சண்டையின் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், எதிரியின் கையில் உயிருடன் பிடிபட்டுவிடக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகியபோது காந்தருபன் குப்பியைக் கடித்துவிட்டான்.

ஆனால், அதிஸ்வசமாக சுகதோழர்களால் மீட்கப்பட்டுக் காப்பாற்றப்பட்டான்.

இருந்தபோதும் சயணைட் விசம் காந்தருபனின் உடலில் ஒரு உட்பாதிப்பை உண்டாக்கியிருந்தது. அந்த உட்பாதிப்புக்கான பராமரிப்புமுறைகளில் அத்தியாவசியமானதாக நிறையுணவு இருந்த வேண்டும் என மருத்துவ ஆலோசனை வழங்கப்பட்டிருந்தது.

1988 -1989 ஆம் காலம். இப்போது காந்தருபன் தலைவர் அவர்களுக்குப் பக்கத்தில் மணலாற்றுக் காட்டில் நின்றான். காந்தருபனுக்கு இப்போதும் நிறையுணவு தேவைப்பட்டது.

ஒரு பசுமாடு இருந்தால் காந்தருபனுக்குப் பால் எடுப்பதுடன் சுவீனம் அடைகின்ற போராளிகளுக்கும் பால் கொடுக்க முடியும் எனக்கருதிய தலைவர், வெளியிலிருந்து பால் தரக்கூடிய நல்ல இனப்பசு ஒன்றை காட்டுக்குள் இருந்த தளத்திற்குக் கொண்டு வருமாறு சொன்னார்.

பசு வந்து சேர்ந்தது.

தலைவரின் துணைவியார் ஒரு தாயைப் போல இருந்து பால் காப்ச்சிக் கொடுத்தார்.

அந்தப் பொழுதுகளில் எல்லாம் காந்தருபன் நெஞ்சு நெகிழ்ந்து நிற்பான். தான் ஒரு கதியற்றவன் என்ற கவலையே அற்றுப் போகும்.

ஒருநாள் அன்பு கலந்த மரியாதையோடு காந்தருபன் தலைவருக்குப் பக்கத்தில் வந்தான். பாசத்தோடு அவனை அழைத்து அருகில் இருத்திக் கதைத்தார் தலைவர்.

"அண்ணை... என்னைக் கரும்புலிகளில் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கோ..." என்றான்.

அதோடு தனது உள்ளத்துக்குள் உறைந்து கிடந்த இன்னொரு விருப்பத்தையும் அவன் தலைவரிடம் சொன்னான்.

"உங்களுக்குத் தெரியும் அண்ணை. நான் ஒரு 'அநாதை' அப்பா இல்லாம அம்மா இல்லாம ஆருமே இல்லாம அலைஞ்சு என்னை, ஒரு அப்பாவும் அம்மாவும் எடுத்து தங்கட பிள்ளையைப் போல வளத்தினம்.

.... அதுக்குப் பிறகு நான் இயக்கத்திற்கு வந்தேன். நீங்கள் என்னை அன்போடையும் பாசத்தோடையும் ஆதரிச்சு வளர்த்தீயள். நான் வருத்தங்களால் வாடக்கை எனக்கு வேண்டிய எல்லாத்தையும் செய்து கவனிச்சியள்...."

"இப்ப நான் உங்களிடமே ஒண்டு கேட்கப்போறன் அண்ணை. தயது செய்து எனக்காக நீங்கள் அதைச் செய்ய வேணும்...."

அவனுக்கு அருகில் இருந்து அவன் சொல்வதை கவனமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார் தலைவர்.

"என்னைப் போல எத்தனையோ பெடியள் இந்த நாட்டில அநாதைகளாக வாழுகிறார்கள்... அப்பா அம்மா இல்லாம சொந்தக்காரரின் ஆதரவு இல்லாம அலைஞ்சு திரியுறார்கள். வாழ இடமில்லாமல், படிக்க வசதியில்லாம எவ்வளவு ஏக்கங்களோடையும், துன்பங்களோடையும் அவங்கள் இருப்பார்கள் என்பதை நான் அனுபவத்தில்கண்டனான் அண்ணை...."

"நீங்கள் என்னை அன்போடு கவனிச்சுப் பார்த்ததைப்போல அவங்களையும் கவனிக்க வேணும் அவங்கள் எந்தக் குறையுமில்லாமல் வளரவும் நன்றாகப் படிக்கவும் வசதி செய்து கொடுங்கோ. அவர்களுக்கெண்டு ஒரு இடத்தை அமைச்சு அங்கை வைச்சு அவங்களை யெல்லாம் வளத்தெடுத்து அவங்களுக்கு ஒரு ஒளிமயமான எதிர்காலத்தைக் குடுத்துவிடுங்கோ அண்ணை...."

தலைவரின் இதயத்தை இது தொட்டது. அப்படியான ஒன்றின் தேவைபற்றி எண்ணியிருந்த தலைவருக்கு காந்தருபனின் வேண்டுகோள் மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது.

அவ்வாறான இல்லம் ஒன்றை ஆரம்பித்து -காந்தருபனின் நினைவாக, அதனை அவனது பெயரிலேயே செயற்படுத்தத் தான் எண்ணியுள்ளதாக, தலைவர் கூறுகின்றார்.

அதற்குரிய ஏற்பாடுகளிலும் தலைவர் ஈடுபட்டுள்ளார். ■

மகன்

"கலியாணம் செய்து நீண்ட காலமாக எங்களுக்கு குழந்தை கிடைக்கேல்லைத் தம்பி... ஆரிட்டையாவது ஒரு குழந்தையை எடுத்தாவது வளப்பம் எண்டு நாங்கள் நினைச்சுக்கொண்டிருந்தம்.... அந்த நேரத்தில்தான் தம்பி எங்களிடமே வந்தான். அவனை வீட்டுக்கு கூட்டிவந்து சொந்தப் பிள்ளையாக வளர்த்தம்...."

"இது நடந்தது பதினைஞ்சு வருசத்துக்கு முந்தி... அதுக்குப் பிறகு காந்தருபன் வளர்ந்து பெரியவனாகிப் பின் இயக்கத்துக்குப் போனான்...." அவர் மனதைத் திறந்து கதைத்துக்கொண்டிருந்தார்.

"நான் கடற்புலியளுக்கு ஒட்டியாய்ப் போறனான். வண்டியில் நாங்கள் பெடியளையோ சாமான் களையோ கொண்டு வாற நேரங்களில் கனதரம் நேவியால்கலைபட்டு இருக்கிறம். இப்படி நாங்கள் போய் வறது பற்றி தகவல் சொல்லுகிற பெரிய கப்பல் நடுக்கடலிலை நிக்கும். அந்தக் கப்பல் எடுக்கிற தகவல்கள்

எங்களுடைய முகத்தை திரும்பிப் பார்த்துவிட்டுச் சொன்னார். "உடனே தாங்கிக் கொள்ள எனக்குக் கஸ்டமாகத்தான் இருந்தது."

அவருடைய நா தழுதழுத்தது. சோகம் தொண்டையை அடைக்க அவர் தொடர்ந்தார்.

"கடைசியாக அவன் கரும்புலியாகப் போனான். அவனை நான் எந்த இடத்தில் முதன் முதலில் கண்டு தூக்கி வளர்த்தேனோ, அதே கடற்கரை,

படகில் ஏறப்போறதுக்கு முதல் என்னடமே ஓடி வந்தான். கட்டிப் பிடிச்சு மாறி மாறி கன்னத்தில கொஞ்சினான்.

'அநாதையா வந்த என்னை ஆளாக்கினியள் அப்பா' எண்டான்.

'உங்களுக்கு ஒண்டு ஞாபகமிருக்கோ' எண்டான்.

'இந்தக் கடற்கரையில் இந்த இடத்தில்தான் உங்களுக்கு நான்

தளராத உறுதி

4-5-1991 அன்று நடந்த கரும்பு லித்தாக்குதலைப் பற்றிக் கதைத் தபொழுது கடற்புலிகளின் சிறப்புத் தளபதி சூசை சொன்னார்:

இறுதி நேரத்தில் கடலில் சிதம் பரமும் ஜெயந்தனும் காட்டிய உறுதியை என்னால் மறக்க முடியாது, இப்போதும் அது என் நினைவில் பசுமையாகவே இருக்கின்றது. அது ஒரு முன் னிரவு நேரம்.

எமது கரும்புலித் தாக்குதலின் இலக்காகிய 'அபிதா' என்ற பெயருடைய கட்டளைக் கப்பல் கரையிலிருந்து சுமார் 8-10 மைல் தொலைவில் நின்றது.

இக்கப்பலைத்தேடி திசையறிக ருவியின் உதவியுடன் கரும்புலி களின் வெடிமருந்து ஏற்றிய படகு புறப்பட்டது. சிறிது நேரத்தில் வோக்கிமுலம் தொடர்பு கொண்டு கதைத்தார்கள்.

"நாங்கள் கதைக்கிறது

விளங்குகிறதா?" எனக் கேட் டோம்.

"நீங்கள்.... கதைப்பது.... தெளிவாகக்.... கேட்கிறது" என எந்தவித சலசலப்பில் லாமல் உறுதியுடன் அறிவித்தார் கள்.

மேலும், சில நிமிடங்கள் சென் றன. சிதம்பரமும், ஜெயந்தனும் சென்ற வெடிமருந்துப் படகு சுமார் 4 மைல் கடந்திருக்கும்.

அப்போது, "எங்களுடைய இலக்கைக் கண் டுவிட்டோம்" "எங்களுடைய இலக்கைக் கண் டுவிட்டோம்".... என உற்சா கம் பொங்க படகிலிருந்து அறி வித்தனர்.

குரலில் பதட்டமோ அல்லது தயக்கமோ தென்படவேயில்லை -கரையில்நின்ற தோழர்களின் நெஞ்சுதான் பதைபதைத்துக்கொ ண்டிருந்தது.

மேலும் சில நிமிடங்கள் சென் றிருக்கும்.

"திட்டமிட்டபடி நாங்கள் செய்யப் போகிறோம்".

"ஏற்கனவே திட்டமிட்டபடி நாங் கள் செய்யப்போகிறோம்", என்ற குரல் கடல் இரைச்சலையும் கிழித்துக்கொண்டு எங்களுக்குத் தெளிவாகக் கேட்டது.

கரையில் நின்ற போராளிகள் அனைவரும் கண்வெட்டாது கடலையே பார்த்துக் கொண்டு, வோக்கிக்கு காதைக் கொடுத்துக் கொண்டு நின்றார்கள்.

அப்போது சிதம்பரமும் ஜெயந் தனும் சேர்ந்து வோக்கி ஊடாக....

"புலிகளின் தாகம் தமிழீழத் தாயகம்" என உரத்துக் கத்தி னர்.

அதைத்தொடர்ந்து கடலுக்குள்

தேசத் தலைவரின் பாசப் பிணைப்பில் கரும்புலிகளான கப்டன் சிதம்பரமும் ஜெயந்தனும்.

பெரு வெளிச்சம், சில வினாடி களில் பெரும் வெடி ஓசையும் கரையை உலுக்கியது.

அடுத்த நாள் பகல் ஒருபக்கம் சாய்ந்தபடி, சேதமடைந்த நிலையில் இருந்த 'அபித்தா' கட்டியிழுத்துச் செல்ல கடற்ப டையினர் முயன்றுகொண்டிருந் தனர். சில 'டோரா' விசைப் படகுகள் கடலில் எதையோ தேடி ஓடிக்கொண்டிருந்தன.

பல வருடங்களாக எமது போராளிகள் பலரின் உயிர்களை விழுங்கக் காரணமாக இருந்த ஒரு கடலரக்கனைக் கொண்டு சிதம்பரமும் ஜெயந்தனும் வீரச் சாதன புரிந்துவிட்டார்கள். ■

கரும்புலிகள் வாழ்வில்...

இவன் பிறந்து வளர்ந்தது மன்னார் மாவட்டத்தின் நறுவி லிக்குளம் என்னும் கிராமத்தில். இவனது பெற்றோர் இன்று ஏதி லிகளாய் இருப்பது, இதற்கு அப் பாவுள்ள பண்டிவிரிச்சான் கிராமத்தில். ஆனால், இவன் எங்கே?

இவர்களுக்கே தெரியும், இவன் கரும்புலியாகி வீரம் விளைந்த வடகடலின் நீரிலும், காற்றிலும் இன்று கலந்து வாழ்கிறான் என்பது, எனவேதான் இவனது தாய் தன் துயரைத்துடைக்க பேரக்கு முந்தைக்கு (முத்த மகளின் மகனுக்கு) கொலின்ஸ் என்று பெயரிட்டு அழைக்கின்றாள். அந்த அழியாத பெயர் இவர்க ளுக்கு ஓர் ஆறுதலையும், துணியின் உறுதிப்பாட்டையும்

யின் உழைப்பு வீட்டுக்கு வராது. அது நாட்டுக்கு மட்டும்தான்" என்று சொன்னான். நாங்கள் அதை அப்ப பெரிசா எடுக் கேல்லை"

"ஆனால், கொலின்ஸ் அம்முறை ஊருக்கு வந்தபோது அவனுக்கு தனது மரணம்..... அதன் திகதி கூடத் தெரிந்திருந்தது. வந்தவன் தான் படித்த பாட சாலை, பழகிய இடங்கள் எங் கும் சென்றான். கூடித்திருந்த நண்பர்களுடன் பாசத்தோடு கதைத்தான்.

இவனோடு படித்து கூடித்திரிந்த நண்பன் இவனைப்பற்றிச் சொல் லும்போது, "அண்ணை நாங்கள் ஒரு நாள் பொழுது படுகிறநேரம் சந்தி மதவடியில் கதைச்சுக்கொ ண்டு நிண்டனாங்கள். அப்ப

அங்கு, "பொடியன் கரும்புலியா கப்பலை அடிக்கப் போறாங்களாம்" என கதை பரவுகிறது

கரையில் வரிப்புலிச் சீருடைக ளுக்கு நடுவில் கரியநிற சீரு டைதரித்த மூவர். அச்சீருடை யுடன் நின்றவர்களில் கொலின்ஸ் ஒருவன், கடலலை இந்த மூன்று கரும்புலிகளின் பாதங்க ளைத் தொட்டுச் சொல்கின்றன.

அக்கரிய இருளில் கையசைத்து கூடியிருந்தவர் களிடமிருந்து விடை பெறுவது தெரிகிறது.

படகு புறப்பட்டு.... பின் மறை கிறது. கண்கள் கடலை ஊடு ருவுகின்றன....

கரும்புலி கப்டன் கொலின்ஸ் ப்ரணாந்து சிவவல்லர் நடுவிலிக்குளம், மன்னார் 05-12-1969 - 10-07-1990

சிறிது நேரத்தில் கடலில் பெரிய ஓளிப்பிளம்பி.... அதோடு அதிரும்வெடி ஒலி.... அந்த உப்புக் காற்று அவர்களை அணைத்துக்கொண்டது. ■

வட கொரிய.....

எனவே "அணுவாயுத வல்லமை கொண்ட வடகொரியாவோடு உலகம் வாழப்பழகிக் கொள்வதே எதிர்கால நல்வழி" என்கிறார் இன்னுமொரு ஆய்வாளர். எது எப்படியிருந்தாலும் இவ்வணு வாயுத விளையாட்டுக்கள் இறு தியில் வினையாக மாறக்கூடாது என்பதே மனித குலத்தின் ஒரே கவலையாகும். ■

மகன்...

காந்தருபனும் போகப்போறான் என்று இவர் சொல்லவில்லை. இரவானதும் எனக்கு நித்திரை வரமாட்டெனெண்டுடுத்து. சத்தத் தையாவது கேட்பமெண்டு வீட்டு வாசலில் இருந்தன். கொஞ்ச நேரத்தில் கடலதிரச் சத்தம் கேட்டது. நான் வாசலிலேயே இருந்தன். சாமம் ஒரு மணியி ளவில் இவர் ஒரு மாதிரியாக சோர்ந்து போய் வந்தார்.

"வீட்டுக்குள்ளை வந்தவர் 'எங் கட காந்தருபனும் கரும்புலியாப் போனவன்' எண்டு சொல்லிப் போட்டு அழுதார். நான் ஏங்கிப் போனன். என்னால் தாங்கிக் கொள்ளேலாம் இருந்தது... நானும் சேர்ந்து அழுதன்...."

யோகராசா அண்ணரும் மனை வியும் பிற்காலத்தில் மூன்று குழந்தைகளைப் பெற்றார்கள். அவர்கள் தங்களுக்கு நான்கு குழந்தைகள் என்று சொல்கின் றார்கள். தங்களுடைய முதல் மகன் கோணைஸ்வரன் (காந்த ருபன்) என்கிறார்கள். அவர்க ளுடைய மூத்த மகன் கரும்புலி யாகி கடலிலே காவியமாகியபின் அவர்களுடைய நான்காவது மகன் பிறந்தான்.

இப்போது கைக்குழந்தையான அவனைத் தூக்கி தோளிலே சாய்த்தபடி அந்தத் தாய் சொல் கிறாள், "காந்தருபனா நினைச் சத்தான் இவனை நான் வளக் கிறன்."

இந்தத் தாயுடன் கூடவே அவ ரது தமக்கையாரும் இருந்தார்.

"சின்ன வயதில காந்தருபன் என்ற பிள்ளையளோட சேர்ந்து தான் விளையாடித்திரிவான். படிக்கிறதெண்டா அவனுக்கு சரியான கள்ளம். என்ற மகள் அவனைக் கூட்டிக் கொண்டு வந்து இருத்தி எழுதக் கற்றுக் கொடுப்பான்.

'அ' எழுதி, 'ஆ' எழுதி, 'இ' எழுதுமபோது, 'இதென்ன கணக்க

சுழி போடவேண்டியிருக்கு.... எழுதுப்படுகுதில்லை' எண்டு சொல்லிக் கொப்பியைத் தூக்கி எறிஞ்சு போட்டு ஓடிவிடுவான்."

"அப்படிப்பட்டவன் பிறகு இயக் கத்துக்குப் போய் கொஞ்சக் காலத்தால திரும்பி வரேக்கை பெரிய அறிவாளியாக இருந் தான். பெரிய அரசியல் மேதை களைப் போல எங்களுக்கெல் லாம் விளக்கம் தருவான். அந் தளவுக்கு அவனை இயக்கம் தான் வளர்த்துவிட்டது."

பெரியம்மா தொடர்ந்து சொன் னார். "கப்பலடிக்கிறதுக்குப் போறதுக்கு இரண்டு நாளைக்கு முன்னர் சரியான வெய்யிலுக்கை வீட்டுக்கு வந்தான். 'தலையிடி யாய்க் கிடக்கு' என்று சொன் னான்.

'நான் ஒரு முக்கியமான வேலையா வேறொரு இடத்துக் குப் போறன் பெரியம்மா' என் றான்.

"வருத்தம் எண்டு சொல்லுறா யேடா தம்பி.... தலைவரிட்டை சொல்லிப் போட்டு நிலலன்.... இன்னொருதரம் போகலாம் தானே எண்டு ஆலோசனை சொன்னேன்.

'இல்லைப் பெரியம்மா அந்த வேலைக்குப் போகப்போறன் எண்டு நானாத்தான் அவரிட் டைக் கேட்டனான்.... கட்டாயம் நான்தான் அந்த வேலைக் குப் போகோணும்....' என் றான்.

'சரி தம்பி சுகமாய்ப் போய் சுக மாய்த் திரும்பி வா' எண்டு நான் சொல்ல, அவன் திருப்பிச் சொன்னான் -

'சுகமாய்ப் போவன் பெரி யம்மா.... அதில பிரச்சினை யில்லை.... ஆனாத் திரும்பி வாறதென்கிறதுதான் சரி பாப்பம்...' எண்டான்.

அதற்கு மேல் பெரியம்மாவால் பேசமுடியவில்லை. மறுபக்கம் திரும்பி கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டார். ■

நாட்டுக்காக...

தந்து நிற்பதை அந்த வீட்டாரு டன் உரையாடக்கிடைத்தபோது உணர் முடிந்தது.

அந்தச் சூழலில் அவனது வயோதிபத் தந்தை கூறினார்:

இவன் தம்பி, வலுகெட்டிக்கா ரன். நல்லாப் படிப்பான். அவன் படிச் சக் கொண்டிருக் கேக்கை எங்க ஊரிலையும் சிங்கள ஆயிக் காரங்க சுத்தி வளைச்சு கன பேரை பிடிச்சுக்கொண்டு போனாங்கள். அதனால் நாங் கள் பல இடங்களுக்கு இடம் பெயர்ந்தம். இது இவனுக்கு சரியான கவலை. அவன் தம்பி, 'ஆயியின்ர கையில பிடிபட்டுச் சாவதைவிட ஒரு ஆயிக்கார னைத்தானும் சுட்டுட்டுச் சாக லாம் என்று சொல்லுவான்."

"இவன் வெளிநாடு செல்ல விரும்ப இல்லை. சொன்னபடி இயக்கத்தில்தான் சேர்ந்தான்" இது அங்கிருந்த தாயாரின் வார்த்தை. இதைத் தொடர்ந்து மீண்டும் அந்தத் தந்தையார் கூறத் தொடங்கினார்.

"தம்பி இவன் லீவு முடிஞ்சு போறதுக்கு முதல் நாள் தாயைப் பார்த்து "அம்மா நான் இயக்க வேலையாய் ஒரு இடத்துக்கு போக இருக்கிறன். இது முக்கி யமான வேலை. இந்த வேலை

கொலின்ஸ் எங்களைக் கண் டுட்டு வந்து மதவடியில் இருந்து எங்களைக் கதைச்சுக்கொண் டிருந்தான். 'சாக ஒருக்காலும் பயப்படக்கூடாது' என்ற கொலின்சின் வார்த்தை இப்பத் தான் எனக்கு விளங்குது" என் றான்.

இந்த 21 வயது இளைஞன் கரும்புலி கொலின்ஸ் தன் சாவினால் இனத்திற்குச் சாதித் தது என்ன என்பதை சரியாக உணரவேண்டின் அவன் தன் னைத் தானே தற்கொடையாக் கிய 10-7-1990 க்கு சற்று முன் னைய நாட்களை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அங்கு வடமராட்சியைச் சார்ந்த பகுதியில் தன் கூரிய பார்வை யைச் செலுத்தியபடி, எதிரியின் பாரிய கப்பலொன்று நிலைகொ ண்டு நிற்கிறது. அதன் ஆதிக்கக் கண்ணோட்டம் எங்கும் செல் லும். அது கடற்படைப் படகுக ளுக்கு வேவு பார்க்கும், தகவல் கொடுக்கும். எமது படகுகள், படகோட்டிகள், ஊர்மனைகளை அழிக்கவும், அடக்கவும் அது உதவிகள் செய்யும். இதை அகற்ற வேண்டியிருந்தது. இந்த உறுதிப்பாட்டுடன் மீண்டும் வட பகுதிக் கடற்கரைக்கு வருவே வாம்.

கரும்புலிகள் என நாங்கள் மகிழ்வோடு செல்வோம்! கண்டதும் சிங்களம் கலங்கிடும் வெல்வோம்! கடலினில் சிங்களப் படகினை உடைப்போம்! தரையினில் எதிரியின் பாசறை முடிப்போம்!

விளையாட்டுத் துவக்குடனும்
 வீரத்துடிப்புடனும்
 எதிரியை
 அழிப்பதாய் அவர்கள்
 படை எடுக்கிறார்கள்.
 வானத்தில் -
 ஏதும் கறுப்புகளைக்
 கண்டு விட்டால்
 பொம்பர்
 வருவதாய்
 பதுங்கிச் சுகுகிறார்கள்
 ஓ.
 அந்தச் சிறுவர்கள்.

அந்தச்

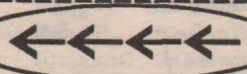
சின்னஞ்சிறு விழிகளுக்கும்...

நாளை
 எதிரியைக்
 களத்திலாட
 இன்று
 ஒத்திகை
 செய்கிறார்கள்.
 உனக்குத் தெரிகிறதா.?
 அந்தச் சின்னக்
 கரங்களால்
 அடிமை எரிவதை,
 உனக்குத் தெரிகிறதா....?
 அந்தச் சின்னஞ்சிறு
 விழிகளுக்கும்
 ஒரு நாடு தெரிவதை.

மா.மயிலன்
 தமிழீழம்

U.T.O
 211 Katherine Rd, London E6 1BU, UK
 Tel/Fax: 081-470 8593

T.C.G
 P.O.BOX 340251
 5270 GUMMERSBACH - 34
 GERMANY

T.C.C
 341 Rue des Pyrenees
 75020 Paris, France
 T: 435 81142 F: 435 81191

W.T.C.C
 BEDER Str - 101, 8002 ZURICH
 SWITZERLAND
 T/F: 01/2810852, 077/816609

T.C.C
 P.O.BOX 694, MULGRAVE NORTH
 VICTORIA 3170, AUSTRALIA
 T: 03-457 6347, F: 03-5618224

↑↑ புதிய முகவரி ↑↑

T.C.C
 P.O.BOX 1699 VIKI
 0110 OSLO - 1, NORWAY
 T: 02-191260 F: 02-190114

L.T.E
 P.O.BOX 47, 7600 STRUER
 DENMARK
 Tel / Fax : 97-841231

T.C.C
 Via MARIANO STABILE - 34
 90139 PALERMO, ITALY
 Tel / Fax : 091-811 3179

T.C.C
 Groot Hertoginnelaan 106
 2517 BL Den Haag, Nederland
 Tel: 070-346 1963